



KELECSÉNYI LÁSZLÓ

IMAGINE 1.9.5.9.

Szemenszedett szórakoztatás szünettel

Arthur Miller emlékének

Szereplők:

MARILYN MONROE, színésznő
 MELANIE, Marilyn dublóze (eldöntendő, hogy ugyanaz a színésznő játssza-e mindkét szerepet)
 NYIKITA HRUSCSOV, a Szovjet Kommunista Párt főtítkára
 ARTHUR MILLER, Marilyn férje, világhírű drámaíró
 NYINA, Nyikita élettársa, eredetileg tanítónő
 NATASHA, Marilyn művészeti tanácsadója
 IKE (Eisenhower), tábornok, az USA 34. elnöke
 DICK (Nixon), az USA alelnöke, későbbi 37. elnöke
 JACK (Kennedy), szenátor, később az USA 35. elnöke
 BOB (Kennedy), Johny öccse, szenátor, elnökjelölt
 JACKIE, Jack felesége, az USA későbbi First Ladyje
 ETHEL, Bob felesége
 SHIRLEY, amerikai színésznő
 TATJANA, szovjet színésznő (játszhatja az, aki Shirleyt)
 KGB-TISZT
 FBI-ÜGYNÖK
 RIPORTER AZ USA-BAN
 RENDEZŐ A SZOVJETUNIÓBAN (játszhatja az, aki a Riportert)
 Néma szereplők: FOTÓS, PEDIKÚRÓS, ÜGYNÖKÖK

Senki se keressen ebben a darabban történeti hitelességet.

A hihetőség volt a fő szempontom.

Ami lehetséges lett volna, de nem valóságos – ilyesmit képzelek el.

ELSŐ RÉSZ

ELSŐ JELENET

Marilyn szobája. Nagy rendetlenség, szétdobált ruhák, piperecikkek. Félig telt viszkisपालack, poharak. Marilyn egy tükör előtt ül negligzában. Idegesen keresgél valamit.

MARILYN: *(kiabál)* Arthur! Arthur! Hallod?...
 Art!... Figyelj! Nem láttad a szemspirálomat?... Arti, süket vagy?

ARTHUR: *(egy könyvvel a kezében benéz)* Mit kérdeztél, szívem?

MARILYN: Hol van az a kibaszott szemspirálom? Mindjárt indulnunk kell...

ARTHUR: *(meglepetten)* Indulni? Hová?

MARILYN: Hát arra a fogadásra. Mondtam neked, még tegnap.

ARTHUR: Tegnap? Nem emlékszem.

MARILYN: Á, itt van. *(megtalálja a szemspirált, használni kezdi)* Tudod, jön az az orosz izé, pártmicsoda, olyan, mint nálunk az elnök, csak ott nem úgy hívják. Meghívtak a fogadásra, a Waldorfba.

ARTHUR: Nyikita Szergejevics? És ezt csak most mondod...

MARILYN: *(sminkeli magát)* Mondtam ezt tegnap is, csak nem figyeltél. Soha nem figyelsz rám.

ARTHUR: Ez hihetetlen. De mit keresnénk mi ott?

MARILYN: Ott lesz egész Hollywood. Még a te Hustonod is. Ne mondd azt, hogy nem akarsz jönni. Mint a múltkor. Már arról faggattak, hogy tényleg válunk-e.

ARTHUR: Nem kell törődni a bulvárral... Akkor gyorsan átöltözöm. Legalább beszélhetek Johnnyval.

MARILYN: Kennedyvel?

ARTHUR: Dehogysis. Hustonnal, a rendezővel, a mi rendezőnkkel. Velünk akar forgatni. Tartozom neki egy forgatókönyvvel.

MARILYN: Nekem elegendő volt belőle.

ARTHUR: Drágám, ezt nem teheted.

MARILYN: *(dühösen)* Mit nem tehetek, Art?... Nem leszek a rabszolgátok! Elegendő van. Elegendő van mindenkiből. Belőled is. A papírdobozból meg a könyveidből, amikbe folyton belebújsz.

MÁSODIK JELENET

John Kennedyék szalonja. Tisztaság, rend. Jackie félig öltözött, de elegánsan. Jack egy paksamétával járkal.

JACKIE: Hagyd már a csudába azokat a papírokat, Jack. Figyelj rám!

JACK: Igen, figyelek. Miről van szó, drágám?... Tudod, ez egy jubileumi emlékülés, ott lesz az egész kongresszus, hozzá kell szólnom... Jövőre választás, tudod...

JACKIE: Tudom, édesem. Az nagyon fontos. Légy szíves, húzd fel a cipzáram! De ez a meghívás, nem semmi. A szovjet pártfőtitkár a Waldorfban. Gondold el! Ez a Nyikita Szergejevics és Ike, az elnökünk, szóval ez az ukrán farmer, vagy hogy is mondják náluk.

JACK: Jackie, igazad van, mint mindig. Mint majdnem mindig. De a holnapi kongresszusi ülés is legalább annyira fontos. Te csak menj, drágám! Megmutathatod az új toalettedet, azt a Párizsból hozott Dior komplét. Jól mondom, drágám?

JACKIE: Nem haragszol, ha nélküled megyek? Majd képvisellek, figyelni fogok mindenre. Főképp arra a rókaképű Dickre.

JACK: Nixonra gondolsz? Az alelnökünkre? Ő is ott lesz? Akkor lehet, hogy mégis veled tartok.

JACKIE: Olyan utálatos. Látom a szemén, ahogy vetkőztet a pillantásával, közben meg hajtogatja az ájtatos közhelyeit.

JACK: Annál inkább elkísérlek. Dick a legnagyobb színész mindnyájunk között. Lehet, hogy őt jelölik jövőre a republikánusok. Vigyázni kell vele!

JACKIE: Ne félts te engem! Az ellenségünkkel kell a legóvatosabbnak lennünk, Jack.

JACK: Nekem mondd, drágám? A papa megtanított minket erre is. *(hirtelen a derekához kap és felszisszen)* Jaj!

JACKIE: Megint fáj?

JACK: Megint? Szinte állandóan.

JACKIE: Szeded a tablettákat?

JACK: Micsoda kérdés, persze hogy szedem.

JACKIE: Hozzam a Novocaint? Megszúrjalak?

JACK: Hozzad, szerelmem. Lehet, hogy mégis itthon maradok.

HARMADIK JELENET

Robert Kennedy otthona. Bob fésülködik, aztán a díszszobkendőjét igazgatja. Ethel, a felesége árgus szemekkel figyeli.

ETHEL: Már megint hová készülsz?

BOB: Dolgozni megyek, angyalkám, nem szórakozni.

ETHEL: Dolgozni? Újabbán így hívod a kis ügyeidet?

BOB: Miről beszélsz, angyalom? Jack is ott lesz természetesen.

ETHEL: Az elválaszthatatlanok! Aztán falaztok egymásnak.

BOB: Csak nem vagy féltékeny a bátyámra?

ETHEL: Órá? Ne legyél nevetséges! Van épp elég nőszemély, akire féltékeny lehetek. Majd még pont órá?

BOB: Angyalom, tudod, hogy csak téged szeretlek.

ETHEL: Igazán? Pár évvel ezelőtt még hittem is ebben.

BOB: Semmi sem változott azóta.

ETHEL: Tényleg? És Rosemarie? Aztán Jennifer? Később Leila? Aztán egy másik Jennifer... Folytassam?

BOB: Honey! Igazságtalan vagy. Velük csak futó kapcsolatom volt. Úgy értem, hogy futó munkakapcsolatom. Egyikük sem veszélyeztette a mi szerelmünket.

ETHEL: Bobby, én másképp emlékszem. Mind egyik után jöttél vezekelni. Mindegyik után csináltál nekem egy gyereket. Jó, hogy nem volt több belőlük.

BOB: A gyerekekből?

ETHEL: Tudod te azt nagyon jól, hogy miből.

BOB: *(közeledni próbál)* Honey!

ETHEL: *(elutasítóan)* Azt már nem! Készülj csak, arra a nem tudom, micsodára, ahol Jack is ott lesz, meg természetesen Jackie is.

BOB: Őrá is féltékeny vagy?

ETHEL: Féltékeny? Én? Arra a nőre?... Nem szeret az senkit a világon, csak önmagát.

BOB: Honey! Igazságtalan vagy velem.

ETHEL: Én, igazságtalan? Na, menj már, és kösd meg rendesen a nyakkendődet.

NEGYEDIK JELENET

Hruscsovék szálláshelye. Nyikita Szergejevics egy kanapén hever. Éppen horkant egyet. Nyina hozzálép, lehúzza róla az elegáns pokrócot.

NYINA: Apukám! Ébredj föl! Elég volt a szundikálásból. Tudod, hogy van még egy programunk mára.

NYIKITA: *(ébredszik)* Mi? Mi van?

NYINA: Mi lesz?! Meghívtak egy díszvacsorára a Waldorf Astoriába.

NYIKITA: *(egészen felébred)* Tudok róla. Ha már Disneylandbe nem engedtek be. Mijük lehet ott ezeknek? Ott silózzák a hidrogénbombáikat? Még ezt is el tudom képzelni.

NYINA: Ne törd ezen a buksidat!

NYIKITA: Nyinocska! Már többször mondtam, ne becézz így.

NYINA: Azért, mert külföldön vagyunk?

NYIKITA: Lehet, hogy lehallgatnak minket. Sőt, egészen biztos. Láttad az elnök testőreinek a fülében azokat a kis izéket? Nekünk is kellenének ilyen műtyürrék. Le vagyunk maradva, Nyinocska. Hiába lödözzük a szputnyikokat az égbe. Meg azt a szerencsétlen Lajka kutyát. Nem mondták meg előtte, hogy nem tudjuk visszahozni.

NYINA: Ne gyötörd magad ezzel! Egy sintértelepről választották.

NYIKITA: De hát olyan aranyos volt. Szeretettel nyalogatta a kezemet Bajkonurban.

NYINA: A haladás áldozatokkal jár.

NYIKITA: *(nevet)* Még ha én mondanám ezt.

NYINA: Készülj, Nyikita! Nemsokára jönnek értünk.

NYIKITA: A fenébe! Akkor megint nyakkendőtt kell kötnöm.

NYINA: Hagyd, majd én, apukám.

ÖTÖDIK JELENET

Némajáték.

A színpad két szélén egy-egy szabványöltönyös, civil ügynök tevékenykedik. Az FBI-ügynök zseb-

ben elférő kis szerkentyűt pörget. A KGB-tiszt terjedelmesebb magnón tekeri a szalagot. Mégis az utóbbi végez hamarabb, mivel kevesebb hallgatóznivalója akadt, aztán odalopózik a másik mögé, és figyelni annak a munkálkodását. Lelkesen bólogat. Az amerikai erre dühösen zsebre dugja a szerkentyűt, majd füttyörészve távozik.

HATODIK JELENET

Az ovális elnöki iroda Washingtonban. Ike idegesen telefonál, játszik a zsinórral, összekuszálja.

IKE: Micsoda? Már megint találkoznom kell velem? Szóljon, kérem, Dicknek. Majd ő képvisel engem, ha nagyon muszáj...

Dick néhány papírral a kezében jön. Amikor meglátja a telefonáló elnököt, megáll, de az beljebb tessékeli.

IKE: Tárgyaltan. Éppen most lépett be. *(leteszi telefont)* Mi újság? Van valami fejlemény Európában, úgy értem, a franciáknál? Az én tábornok kollégám...

DICK: *(segít a telefonzsinórt kigabalyítani)* De Gaulle-ra gondol? Vele semmi. Folytatja a háborúját. Kitesznek magukért Algériában.

IKE: *(felkap egy működő ventilátort, azzal hűsíti magát)* Akkor mik azok a papírok? Valami érdekes, amit tudnom kell?

DICK: A Hruscsov-látogatás. Most jött a titkos vonalon egy anyag.

IKE: Mi van benne? Mondja gyorsan, nincs erre időm.

DICK: Tulajdonképp semmi. De figyelniük kell. A hidrogénbombáinkat emlegette.

IKE: Micsoda? Nekik is van. Mit akart ezzel?

DICK: A jelentés szűkszavú. Nincs benne semmi intézni való.

IKE: Mi hír Castróról? Van valami újdonság?

DICK: Róla semmi. Zajlanak az előkészületeink a beavatkozásra.

IKE: Szervezze csak, majd konzultálunk. És az oroszok nem lőttek föl újabb szputnyikot?

DICK: Ike, tudnánk róla. Nem maradt volna titokban.

IKE: Mi meg sehogy sem állunk ezzel.

DICK: Biztonságban vagyunk. A mi titkosszolgálatunk még mindig jobb, mint az övék.

IKE: Remélem is. Ha minden oké, lepihenek egy kicsit. Olyan hőség van. *(ásít)*

HETEDIK JELENET

Elegáns bálterem terasza. A háttérben több ajtó, amely a bálterembe nyílik. Néhány magas asztal,

hamutartókkal, poharakkal, itt-ott egy-egy virág-csokor. A szereplők időnként kijönnek ide, szót váltanak egymással, majd visszamennek a nagyterembe, vagy néma szereplőként maradnak. Natasha a háttérben dohányzik, egy másik sarokban Melanie, Marilyn dublőze elég közönséges módon legyezi magát a ruhájával.

MELANIE: Micsoda hőség! Mintha Floridában lennénk, és nem New Yorkban. Szeptember van, és mégis fürdeni lehetne a tengerben.

NATASHA: (előlép) Annak, aki tud úszni.

MELANIE: (abbahagyja a legyezgetést) Te is itt vagy? Azt hittem, mára szabadságot vettél ki.

NATASHA: Szabadságot? Minek?

MELANIE: (magában) Hogy ne rontsd állandóan körülöttünk a levegőt. (Natashának) Neked is jár egy kis pihenés, nem?

NATASHA: Vigyáznom kell rá.

MELANIE: Most? Itt? Nincsenek kamerák, nem tud elrontani egyetlen jelenetet sem.

NATASHA: Amit te szívesen megoldnál helyette, ugye?

MELANIE: Miért is ne? Vagyok olyan színésznő, mint ő.

NATASHA: Hátrább az agarakkal!

MELANIE: Agarakkal? Ezt valamelyik westernből vetted. John Wayne hajtogatta az indiánoknak?

NATASHA: Sokat tudsz, kislány, de nem mindent. Belőle csak egy van.

Közben Shirley jelenik meg a teraszon, kezében egy koktélopohár, egyelőre a háttérben marad, figyeli a beszélgetést.

MELANIE: Kivéve, amikor én mentem meg a felvételt. Mert ő még édesdeden alukál. Mert előző este túl sokáig szopogatta a viszkisपालack nyakát vagy valami egészen mást.

NATASHA: Közönséges vagy. De hát honnan is tanulhattál volna jó modort!

MELANIE: Mire vagy olyan büszke? Hogy járhattál abba a híres-neves Actor's Studióba?

NATASHA: (észreveszi Shirleyt) Óh, kedvesem! Mi újság odabenn?

SHIRLEY Kijöttem kicsit kiszellőztetni a fejemet. Ez az orosz pofa nagy komédiás. Úgy szorongatta Marilyn kezét, mintha soha nem akarná elengedni.

MELANIE: Mit szolt hozzá a bábuskája? Túrte, hogy az apókát csábítgassák?

NATASHA: Mégiscsak egy First Lady, még ha orosz is.

SHIRLEY Nem mondott az semmit, elegánsan hallgatott.

MELANIE: Na, majd otthon, a szállodában.

Arthur egy viszkis pohárral a kezében jön. Melanie csendesen Arthur mellé sündörög.

ARTHUR: (Melanie-nak) Ezt nem tudom megszokni. Mintha egy tükörbe néznék. Nem, nem is tükörbe. Mintha egy ablakon keresztül látnám Marilynt.

MELANIE: Pedig néha nagy szüksége van rám. Shirley elneveti magát, Natasha szigorúan figyeli a beszélgetést.

ARTHUR: Nekem?

MELANIE: (heherészve) Ja, nem... Őneki. Amikor éppen...

NATASHA: Amikor éppen?

MELANIE: Amikor éppen pótolni kell őt. Imitt-amott... (zavartan) Néha mindenhol.

Arthur háttérbe vonul a poharával, időnként belekortyol. Natasha kissé mérgesen indul kifelé. Melanie utána veti magát.

SHIRLEY (Arthurhoz) Nem irigyellek.

ARTHUR: Megszoktam.

SHIRLEY Legszívesebben elhajóznék valahová.

ARTHUR: Nem mondhatom, hogy menjünk együtt, legfeljebb gondolhatok rá.

SHIRLEY Te is?

ARTHUR: Ki nem?

SHIRLEY Komolyan monddod? És ő?

ARTHUR: (viccesen) Melyikük? Ő vagy az? Az igazi vagy a másolat?

SHIRLEY Neked kell tudni. Én ebben nem segíthetek.

ARTHUR: Az a baj, hogy már semmit sem tudok. Halkan mondom, csak neked, hogy már írni sem. Amióta feleségül vettem, nem írtam semmi lényegeset.

SHIRLEY Viccelsz, ugye?

ARTHUR: Egyáltalán nem. Ez a helyzet. A jogdíjakból élek. A magyarok játsszák A salemi boszorkányokat, és játszani akarják Az ügynököt is. (nevetve) Meg fogok gazdagodni rajtuk.

SHIRLEY Filmet kellene írnod. Ezt kellene megírnod, hogy nem megy.

ARTHUR: Okos nő vagy, nemcsak jó színésznő.

SHIRLEY Sokat érek veled. Sehol egy normális férfi. Mind hiú, önáltató figura. (kifelé indul) Üres a poharam.

Shirley visszamegy a terembe, Marilyn éppen érkezik. Jelentőségteljesen végigmérik egymást.

MARILYN: (Arthurhoz) Hát itt vagy? Miért bujkálsz? Hiányoztál.

ARTHUR: Kinek?

MARILYN: Ne durcáskodj! A farmer felesége szeretne veled beszélni. Nagyon kedves asszony. Tanítónő, szeret olvasni. Dosztojevszkijt emlegette.

ARTHUR: Dosztojevszkijt?

MARILYN: Nem hiszed el? Majd meghallod tőle.

ARTHUR: Évek óta nem tudok rájönni, hogy mit akarunk mi az oroszoktól. Nem elég Dosztojevszkij, ott van még Csehov.

MARILYN: Tolsztoj is.

ARTHUR: Igen, ő is. Nahát, megkeresem én ezt a Nyinát. Ugye, úgy hívják? *(kimegy)*

Marilyn egyedül marad. Ugyanúgy, kissé közönségesen legyezi magát a ruhájával, mint Melanie. Nyikita lép ki a teraszra, csendben figyel Marilynt. A bálteremben a zenekar játszani kezd. Valami könnyed klasszikus zene dallamai szűrődnek ki a teraszra. Mivel Marilyn nem tud oroszul, Nyikita pedig alig beszél és ért angolul, valami töredékes nyelven szólal meg.

NYIKITA: Nagyon meleg.

MARILYN: *(riadtan abbahagyja a legyezést, lesimítja a ruháját, Nyikitára bámul)* Igen, meleg. Évek óta nem volt ilyen forró ősz.

NYIKITA: *(mikor megért egy-egy szót, arra reagál)* Ősz. Mindjárt tél.

MARILYN: *(nem vesz tudomást a nyelvi problémáról, továbbra is úgy beszél, mintha egy angolul tudó emberrel társalogna)* Én rettenetesen utálok a telet. A nyár az én évszacom...

Marilyn monológja közben a színpad két oldalán megjelenik a KGB-s, illetve az FBI-ügynök. Némán figyelnek. A beszélgetők nem veszik észre.

MARILYN *(folytatja)* ...olyankor élek igazán. Nagyokat sétálok a tengerparton, alszom egy jót a homokban. Ott boldog vagyok.

NYIKITA: *(időnként orosz szavakat kever az egyoldalú beszélgetésbe)* Boldog, igen... Szcsasztlívüj, da...

MARILYN: A tenger megnyugtat. Ha a tengert nézem, nem gondolok semmi másra, főképp semmi rosszra.

NYIKITA: Rossz? Plohoj? Nye harosij?

MARILYN: *(ismételget)* Plohoj, nye harosij. Nem jó. Csak a tenger jó, a végtelen, nyugalmas tenger.

NYIKITA: Tenger?

MARILYN: Óceán.

NYIKITA: Tenger. Móre.

MARILYN: Móre.

NYIKITA: You, maga tud orosz?

MARILYN: Tud? Tudok? Nem. Csak érzek.

NYIKITA: *(kissé kétségbeesetten)* Kellene egy tolmács. Perevodcsik, ili perevodnyica. *(körülpillant, észreveszi a KGB-st, aki egy ideje ott ólálkodik, megszólítja)* Daragoj malcsik! Perevagyítje mnye. Fordítson nekem.

KGB-ÜGYNÖK: *(zavartan)* Szlusajú, generálnüj szekretár. Igenis, főtitkár elvtárs.

NYIKITA: Fordítsa le a művésznőnek, hogy nálunk is vannak tengerek, sőt, óceán is.

A KGB-s Marilynhez lép, és a következőkben a fölébe duruzsolja, amit Nyikita mond.

NYIKITA: A nyár nálunk is szép, és a Fekete-tenger mellett sokáig tart az ősz. *(szünetet tart, hogy az ügynök fordíthasson)*

MARILYN: *(hallgatja a szöveget, közben néha lelkesen bólogat)* Igen... Igen.

NYIKITA: De igazán Ukrajnában szép az ősz. Tudja, az egy tagköztársaság nálunk. Olyan, mint itt *(keresi a szavakat)*, mondjuk, Alabama. Nagy síkságok, de gyárak is, fejlett ipar. És a Fekete-tenger. Csornoje móre.

MARILYN: Csornoje mire.

NYIKITA: Móre, Csornoje móre. Maga könnyen megtanulna oroszul.

MARILYN: Nem hiszem.

NYIKITA: Magának el kellene látogatnia hozzánk.

MARILYN: Hová, a szállodájukba?

NYIKITA: A Szovjetunióba. A hazámba.

Miközben ezt mondja, a háttérben mozgás. Arthur és Nyina érkezik, de sejteni lehet, hogy valaki van még mögöttük, mintha Melanie ruhája leb lenne meg, de ebben nem lehetünk egészen biztosak.

MARILYN: Maguknál odaát boldogok az emberek?

Többen érkeznek, így ez a fontos kérdés megválaszolatlan marad.

ARTHUR: *(gavallérosan terelgeti Nyinát)* Itt van a kedves férje.

NYINA: *(hibás angolsággal)* Nem veszhet el, nem veszíthet el.

ARTHUR: Jó kezekben van. *(Marilynhez)* Ugye, drágám?

MARILYN: Az elnök úr a hazájáról mesélt.

NYINA: Elnök? Főtitkár, kedvesem.

MARILYN: Az olyan, mint nálunk a tábornok.

NYIKITA: *(ezt a szót megérti)* Tábornok? Eisenhower.

ARTHUR: Ike.

NYINA: Furcsa, hogy maguknál csak így becézik a politikusokat.

Marilyn elveszette, idegenül ácsorog a társaságban. Épp ekkor lép be Bob Kennedy.

ARTHUR: *(feljűk int a fejűvel)* Tessék! Az élő pűda. Bob. Az egyik reműnysűgűnk.

NYIKITA: Reműnysűgű? Hogyhogy?

ARTHUR: Fűtűtkűr elvtűrs! Ez a mi jűtsűzműnk. *(a tolműcs fordűtűja a szavait)* Itt, Amerikűban a vűlasztűsok, fűkűnt az elnűkvűlasztűs min-dig emlekeztet egy varietű műsorűra, ippenhogy csak a sztriptűz hiűnyzik a prog-rambűl.

Műg ők beszűlgetnek, Bob Marilynhez kűzelűt. Ke-zet fognak, halkan tűrsalognak.

ARTHUR: Maguknűl persze műskűnt műkűdik a politika.

NYIKITA: Nűp dűnt.

ARTHUR: A nűp? Valűban?

NYIKITA: Kanyűcsno. Terműszetesen.

ARTHUR: Attűl tartok, hogy ez nem egűssen igrű van.

NYIKITA: *(kűssű műrgesen)* Hogy nem igrű?

NYINA: Apukűm! Ne izgasd fűl magad! Gondolj a vűrnyoműsodra.

BOB: *(fennhangon)* Figyelj csak, Marilyn! Lehet, hogy megint leveti a cipűjűt.

MARILYN: A cipűjűt? Miűrt?

BOB: Mint az ENSZ-ben pűr napja. Nem lűttad a lapokat?

Ebben a pillanatban Dick lűp be, oldalűn Shirleyvel.

DICK: *(kedűlyeskedűve Bobhoz fordul)* Tűrtűnt valami? Lemaradtam valaműrűl?

BOB: Az igrűvilűgon semmi.

DICK: Azt nem hiszem. Ahol egy Kennedy van, ott egűsz biztosan tűrtűnik valami. Vagy tűrtűnni fog.

JACKIE: *(vűratlanul belűp)* Igen, tűrtűnt valami. Letűrt a cipűm sarka. Bobby segűtett, azűrt ertűnk ide kűsűbb.

DICK: Bemutatnűnak Monroe kisasszonnűnak? *Megtűrtűnik.*

DICK: őr sajnos nem jűrok moziba, de sokat hallottam őrnrűl.

MARILYN: Igazűn? őr miket hallott? Jűt? Rosz-szat?

DICK: Ami azt illeti, vegűesen. Ezt is, azt is.

MARILYN: Gondolhattam volna.

A tűrsasűg mintegy varűzsűtűsre nemek szerűnt bomlik szűt. Marilyn, Nyina, Jackie, Shirley elkűlűnűl. Nyikita, Arthur, Bob, Dick szűntűn kűlűn cso-portozatot alkotnak. A KGB-s tolműcs nem talűlja a helyűt, a tetejűbe megjelenik az FBI-űgynűk. A kavargűsban, a hűttűrben sejtűsszerűen lűthatű Melanie, akit most nem jűtsűzhat a Marilyn torműzű szűnűsűnű. A zenekar Az ember, aki tűl sokat tudott betűtdalűt jűtsűsza: Que sera, sara.

A csoport egy pillanatra mozdulatlanű merevedik. Mintha egy hatalmas vaku villanna.

NATASHA: *(valami szokatlan helyűrűl jűn elű, akűrha a sűgűlyukbűl, ha lenne)* igrű, ahogy vagytok. Sokat fizetne ezűrt a kűpűrt a Life magazin.

A vűletlen tablű gyorsan felbomlik. Kűlűnbűzű pűrok face to face folytatűjk. Natasha mindegyik pűr-hoz nűműn csatlakozik, hallgatja, mit beszűlnek.

DICK: *(Jackie-hez)* Hol van a kedves fűrje?

JACKIE: Dolgozik.

DICK: Kihagyja ezt a remek alkalmat.

ARTHUR: *(Nyinűnak)* Ez a figura akar elnűk len-ni.

NYINA: Mit szűl hozzű az amerikai nűp?

ARTHUR: A nűp hallgat őr szavaz. Ahogy eddig is. Maguknűl műg csak nem is szavaz.

BOB: Azt hiszem, kettűjűk kűzűl *(Marilyn felű int)* maga a tehetsűgeobb.

SHIRLEY Biztosan Marilynnek is ezt mondja.

BOB: Miűrt gondolja, hogy nem tudok műst kűtűlűlni?

SHIRLEY *(gűnyosan)* Fűrfiak.

NYIKITA: *(Marilynnek)* Maga, jűnni hozzűnk, Szovjetuniű.

MARILYN: Ha harmadszor is meghűv, talűn el is megyek.

NYIKITA: Hűvom, ha akar.

Gyors pűrcserűk zajlanak. Dick Nyinűval, Arthur Jackie-vel, Nyikita Shirleyvel őr Bob Marilynnel vűlt mondatokat. Mintha tűnc lenne, de nem az. Nem halljuk, mit mondanak, a felcsendűlű Gyer-tűafűnykeringű elnyomja a hangjukat. Aztűn űjabb pűrcserűk jűnnek. A beszűlgetűk a rivaldű-hoz lűpnek, aztűn a hűttűrbe.

DICK: *(ironikusan)* Miller elvtűrs! Reműelem, most műr bűkűn hagyjuk korunk nagy drűmaűrűjűt.

ARTHUR: Lehetsűges. De nem hinnűm, hogy ezűrt kűszűnettel tartoznűk.

DICK: Nem kellene igrű elutasűtűnak lennie. A republikűnosok is kedvelik a kultűrűt.

ARTHUR: Errűl nem vagyok egűssen meggyűzűdűve.

Mindketteen kűmennek. Dick Arthur hűtűt lapogatja, az pűrbűl elhűzűdűni.

JACKIE: *(Marilynnek)* őrűld el, szűvem, mitűl igrűn sima a bűrűd?

MARILYN: Tűnyleg az? Pedig nem hasznűlok semmi kűlűnűset.

JACKIE: Hűggyem is el?

MARILYN: Tudod, mit szeretek? Neked elűrűlom. Meztelenűl tűncolni a tűkűr elűtt, őr nűzni, hogyan ugrűl a cicim.

JACKIE: Komoly? Isten bizony kipróbálom.
Külön-külön kimennek, közben Jackie tánclépéseket tesz, mintha Marilyn receptjét próbálná.

BOB: Hy, first secreteer!

NYIKITA: *(tekintetével a tolmácsot keresi)* Hy, Robert.

BOB: Mr. Hruscsov! Milyenek találja Amerikát? Most már nálunk van egy hete. Odahaza nem hiányolják?

Közben a KGB-s Nyikita fülébe suttogja, amit Bob mondott.

NYIKITA: *(megpróbál tört angolsággal válaszolni)* Amerika szép. Nagy ország. Nagy nép. Béke, fontos a béke. Cold war end.

BOB: Helyes. *(meglepetésre oroszul szólal meg)* Pravilno. Da, da.

NYIKITA: *(erősen megszorítja Bob kezét)* Druzszba i mir.

BOB: *(félre)* Húha! Akár egy medve mancsa. Akit ez egyszer megfog...

Kézen fogva mennek ki, mintha Nyikita vonszolná Bobot. Nyina és Shirley marad a színpad előterében.

NYINA: Tudja, hogy nagyon hasonlít egy színésznőkre?

SHIRLEY Igazán? Ki az? Hogy hívják?

NYINA: Nem látta a mi szép filmünket? Cannesban tavaly nagydíjat kapott.

SHIRLEY Hallottam róla. De mostanában sokat forgatok.

NYINA: Jó szerepeket kap?

SHIRLEY Most egy lifteslányt játszom, aki kezébe veszi a sorsa irányítását.

NYINA: Helyesen teszi.

SHIRLEY Jöjjön, koccintsunk erre.
Kifelé indulnak. A háttérből előlép Natasha és Melanie, akik eddig is ott voltak, csak nem tűntek föl. Távolból melléjük szegődik a KGB- és az FBI-ügynök.

NATASHA: No, mi az, édesem? Meguntad a benti pörgést? Pedig ott vannak a bölények, Gary Cooper, Kirk Douglas, Tony Curtis. Megvillanthatnád előttük magad. Hátha...

MELANIE: Mindenesetre engem előbb vonszolnának az ágyukba, mint téged.

NATASHA: Kell is téged vonszolni! Szaladnál te magadtól, fürgén, csakhogy észrevegyenek.

MELANIE: Irigykedsz? Hiába van diplomád, mégis én kellemes a kamerának. Szeret engem a film.

NATASHA: Ezt ki mondta neked?

MELANIE: Az a híres operatőr. Valamilyen Greg vagy Gregor, olyan furcsa vezetéknév van, most nem jut eszembe.

NATASHA: Hát dédelgesd csak ezt a mondatot, bár nem tudom, mikor mondta, mielőtt elcsábított, vagy amikor kibújt az ágyacskából.

MELANIE: És ha így is volt! Még nem találták föl azt a szaporodási módot, ahogy téged sokszorosítani lehetne. Egyelőre még természetes úton csináljuk. Egy férfi és egy nő...

NATASHA: Micsoda impertinencia! Kicsim, rólad lehetne mintázni a magabiztos butaság szobrát.

MELANIE: Nem kell szobor. Én elégedett volnék egy kis filmszereppel. Egy egészen kicsike filmszereppel. Ahol az én nevem is ott van a főcímen. Akármilyen kis betűkkel.

NATASHA: Igen, a hírnév. Ide figyelj, nem is tudom, miért vagyok ilyen jó veled. Dugd ide azt az édes kis fülecskédet, mert olyat mondok, amit nem kell akárkinek hallania. Tele vagyunk hallgató fülekkel és továbbmondó szájakkal. Szóval, ízé, nem is tudom a neved...

MELANIE: Melanie.

NATASHA: Szóval, kedves Melanie! Addig örülj, amíg elkerülnek a szerepek. Mert aztán egy idő múlva hozzáam kerülsz, és a csekkfüzeted bánja. Tudod, hogy fél Hollywood lelki beteg? Hogy ezeknek a vasgyúró pasiknak java része nem tud rendesen megkefélni egy nőt?

MELANIE: Hogy téged nem?

NATASHA: Menj már! Én különben a lányokat szeretem.

MELANIE: Jesszus!

NATASHA: Ne ijedez, te nem vagy az esetem.

MELANIE: Ezt nem hittem volna.

NATASHA: Róluk is mesélhetnék. Mindjárt a te bálványodról, akit helyettesítgetsz. Alig van köztük olyan, aki tudja, milyen a jó orgazmus. Fogadjunk, hogy te sem tudod... Mi?

MELANIE: Közöd?

NATASHA: Vagy önkiszolgáló vagy? Sajat kezűleg intézed? Felejtsd el, mert megsértődsz. Nem mintha nem lenne mindegy nekem. Csak azért jártatom a számat, hogy elégedj meg a fotóműteremmel, ne akarj sztár lenni.

MELANIE: Azért ez mind igaz? Amit a pasikról mondtál? Hogy nem nagyon megy nekik?

NATASHA: Nem ellenőriztem személyesen. De ha ők mondják...

MELANIE: Ő is?

NATASHA: Kicsoda?

MELANIE: Arti.

NATASHA: Na hiszen! Rá vetnéd ki a hálódát?

MELANIE: Olyan aranyos nagy mackó.

NATASHA: Egghead... Tojásfej.

MELANIE: Micsoda?

NATASHA: Ja, te nem hallottad még ezt a kifejezést. Egyszóval értelmiségi, bölcsész, na.

MELANIE: És az baj?

NATASHA: Bajnak nem baj. Csak hosszú távon, de te nem arra tervezel.

MELANIE: Persze, nem akarok hozzámenni.

NATASHA: Pedig ahogy a dolgok most állnak... De fogjam be a számat.

MELANIE: Olyan cuki pofa.

NATASHA: Cuki pofa, igen. Csak élni nem lehet az effélékkel.

MELANIE: Miért? Mi bajuk van?

NATASHA: Hosszú.

NYOLCADIK JELENET

Marilyn egyedül van a teraszon, amikor egy riporter vállán kismagnóval, kezében mikrofonnal, hozzálép.

RIPORTER: Missis Miller! Kérem, válaszolna néhány kérdésemre?

MARILYN: *(körülnéz, mintha nem őt kérdezte volna a riporter)* Miről akar kérdezni? A forgatásról nem szívesen beszélek.

RIPORTER: Azt hagyhatjuk is. Azt szeretném tudni, mi a véleménye Hruscsovról.

MARILYN: Óh, hát ő egy nagyon kedves ember. Egy aranyos bácsika...

RIPORTER: *(meglepődve)* Bácsika? A Szovjetunió első embere?

MARILYN: Az első? Hát nem mindegy, hogy hányadik? Ha maga mondja, biztosan első. De mi nem politizáltunk. Én utálok a politikát.

RIPORTER: Azért, mert a férjét, Mr. Millert igaz csak próbára tették?

MARILYN: Artit? Igen, lehet. De higgye el, mi erről nemigen beszélgettünk Artival.

RIPORTER: Hogyan viseli Mr. Miller, hogy az utóbbi időben kettejük közül maga a népszerűbb?

MARILYN: Igazán? Én nem így érzem. Arti sokat olvas, mindig készül valamire...

RIPORTER: De azt mondják, mióta maguk házasok, nem jelent meg tőle egyetlen könyv sem, új darabjáról sem tudunk.

MARILYN: Nekem ír forgatókönyvet, egy új filmet, amit Huston fog rendezni.

RIPORTER: Ezt már én is hallottam. Beszélik. Milyen szerepet ír benne magának?

MARILYN: Még nem olvastam. Ő nem szereti a részleteket megmutatni. Majd, ha készen lesz, megtudom.

RIPORTER: Ennyire bízik a férjében?

MARILYN: Ő nagyon okos ember. Még Nobel-díjra is jelölték.

RIPORTER: Igen, a baloldaliak.

MARILYN: *(felemeli mindkét kezét, rájuk néz)* Ez is én vagyok, az is én vagyok.

RIPORTER: *(nevetve)* Ha ez ilyen egyszerű volna, Missis Miller.

MARILYN: Miért? Nem az?

RIPORTER: Nem egészen. Igaz, hogy Yves Montand-nal fog nemsokára forgatni?

MARILYN: Tudom, hogy meghívták.

RIPORTER: Mi lesz a film címe?

MARILYN: Let's make love.

RIPORTER: Szeretkezzünk?

MARILYN: Maga nem szokott?

RIPORTER: Most én kérdezek.

MARILYN: Én pedig válaszoltam. Néha egy kérdés is válasz.

KILENCEDIK JELENET

Elnöki iroda Washingtonban. Ike egy kockás pléd alatt szundikál. Dick érkezik.

DICK: *(még kintről)* Nem tört ki az atomháború, de azért szeretnék beszélni vele. *(bejön)* Főnök! Elnök úr! Megérkeztem.

IKE: *(mocorog)* Mi az? Mi van? *(felül, és a nem létező haját simogatja)*

DICK: Gondoltam, érdekel, hogy mit csinál a vendégünk.

IKE: Igen. Persze. Csak már ne kelljen többször találkozni vele. Köszönöm, hogy leveszed a vállamról ezt a gondot. Tehát? Halljam, mit művelt megint ez az ukrán.

DICK: Tegnapelőtt fogadás a Waldorf Astoriában. Ott volt mindenki, aki számít.

IKE: Reagen is?

DICK: Kicsoda? Ja, Reagen? Nem, ő nem volt ott. Valami cowboyfilmet forgat a sivatagban. De az összes nagyágyú igen. Aztán félrevonultak.

IKE: *(ásítva)* És miről folyt a szó? Valami állam-biztonsági vagy külkapcsolati?

DICK: *(papírokat vesz elő)* Megnézem. *(lapozgat a jelentésben)* Nem, ilyesmi nem került terütekre.

IKE: Akkor minek zaklatsz? A többi a te hatásköröd.

DICK: Ez a Kennedy fiú sármos gyerek.

IKE: Gyerek? Jack gyerek?

DICK: Nem róla beszélek. Bobbyról.
 IKE: Bobby?
 DICK: Veszélyes ellenfél lesz egyszer.
 IKE: Egyszer?
 DICK: Eljön annak is az ideje. Fogadni mernék, hogy majd indulni fog. Mindegy, hogy miért, de ezeknek az apjuk a vérükbe oltotta, hogy ott kell lenni, hogy szerepelni kell, hogy népszerűséget kell szerezni.
 IKE: Igen. Lehet, hogy igazad van.
 DICK: És van egy harmadik is belőlük.
 IKE: Ha nincs semmi operatív...
 DICK: Operatív?... Miller és Monroe el fognak válni.
 IKE: Igazán? Nem érint. De honnan veszed?
 DICK: *(az orrára bök)* A szimatot azt jelzi.
 IKE: Továbbá?
 DICK: Az ukrán felesége, az a Nyina elég művelt asszony. Hibásan mértük föl. Felületesek voltak a jelentéseink. Mindenki megkedvelte.
 IKE: Nyinát? Akkor intézkedj.
 DICK: Yeah. Egy-két ügynökünknek megvonnam a prémiumát. Vagy áthelyeztetem őket Ázsiába.
 IKE: Még valami?
 DICK: Jackie dögös volt.
 IKE: Nem újság. Valami frisset mondj!
 DICK: Igen. Marilyn újabban nem visel melltarót.
 IKE: Hát aztán? Megteheti, nem? Ha újabb szerepeket akar. Nem nézek meg olyan filmet, amiben játszik.
 DICK: Tájékozódunk kell, elnököm.
 IKE: Nos, ha nincs több pletykád, szólj, hogy tartsák készenlétben a gépemet. Camp Davidbe mennék, a nyaralómba. Olyan szép langyos az ősz.
 DICK: Indián nyár.
 IKE: *(Dickre bámul)* Indián?
 DICK: Megyek, intézkedem.

TÍZEDIK JELENET

Jack Kennedyék otthona. Ugyanaz, mint a második jelenetben. Jack épp ingujjban telefonál, Jackie is negligzében, ruhákat válogat. Készülnek valahová.

JACK: Bob, ezt akarod elmondani? Ebben a beszédben nincs új politikai motívum. Ki kell találni valami újat... Ezt csak akkor engedhetjük meg magunknak, ha már megválasztottak minket. Akkor egy ideig nyugi lesz... Azt értsd meg, Bob, hogy úgy kell ír-

nyítani minden lépésünket, mintha állandó választási küzdelemben volnánk. Az ember nem azért megy a tenispályára, hogy megnézzze, elég egyenesek-e a vonalak...

A telefonbeszélgetés közben Jackie különböző ruhakombinációkban jelenik meg Jack előtt. Az mindegyiknél csak a fejét rázza, egészen addig, míg Jack az egyiknél igent bólint.

JACKIE: Nem tudom, mi bajod volt az előző ruhákkal.

JACK: *(végez a telefonálással)* Értsd meg, nem mindegy, milyen képet alakítanak ki rólad.

JACKIE: Nem vagyok színésznő. És a többi is megfelelő lett volna.

JACK: Igen, igazad van. Lett volna. Ez a helyes kifejezés. Máshová.

JACKIE: Miért? Most nem korteskörútra megyünk.

JACK: Bobnak is ezt magyaráztam. Mi nem engedhetjük meg magunknak, hogy ne törődjünk a megfelelő megjelenéssel. A republikánusok is hajtanak, és mindenhol erősek. Minden lépésünket, gesztusunkat meg kell fontolni.

JACKIE: Ezért nem jöttél velem erre a fogadásra?

JACK: Miért, vesztettem valamit? Történt valami világrengető?

JACKIE: Semmi különös. Hacsak az nem, hogy a főtitkár elvtárs szemmel láthatólag szívesen forgolódott Marilyn körül.

JACK: Igazán? De hát vele volt a kedves neje is.

JACKIE: Óh, Jack! Titeket akadályoz Bobbal, hogy körülrajongjatok valami friss húst?

JACK: Szívem, te összekevered a politikai népszerűségünket a priváttal.

JACKIE: Vedd úgy, hogy nem mondtam semmit.

JACK: De, csak mondd! Mi történt még?

JACKIE: Monroe és a férje közt nincs valami tökéletes összhang. Első pillantásra lerí róluk, hogy nem jól működik a házasságuk.

JACK: *(kedveskedve közelít Jackie-hez)* Nem úgy, mint a mienk.

JACKIE: Jack! Most nálam kampányolsz?

JACK: Szívem, nem hiszed, hogy őszinte vagyok?

JACKIE: *(a férjéhez dől)* Nagyon értesz hozzá, hogy levedd az embert a lábáról. Fáj még a hátad?

JACK: Most éppen nem. De induljunk, hogy végre elbúcsúztassuk ezt a hosszan járó vendéget. Állítólag Bobbyék is jönnek.

JACKIE: Kíváncsi leszek, Ethel mit szól majd ehhez az elvtárshoz.

TIZENEGYEDIK JELENET

Marilyn filmgyári öltözője. Egy kanapén női ruhadarabok szertesztét. A fogason hosszú kombiné lóg. Marilyn lengén öltözöttén vagy inkább vetkőzöttén magába roskadva ül a tükör előtt. Arthur mellette ácsorog.

MARILYN: Nem tehetek róla. Nem én vagyok a hibás. Ezt a szöveget nem lehet rendesen elmondani.

ARTHUR: Három rövid mondat, szívem. Mindössze két sor a forgatókönyvben.

MARILYN: Akkor is. Akkor se. Nem tudom.

ARTHUR: Nyugodj meg, majd felírják neked valahová, és csak le kell olvasni.

MARILYN: Az olyan megalázó.

ARTHUR: Akkor gyakorolni kellene. Gyere, vegyük át.

MARILYN: Jó. Nem bánom.

ARTHUR: „Tegnap este nem tudtam felvenni a telefont. Aludtam. Nagyon fáradt voltam.”

MARILYN: Ez most a dialóg, vagy...

ARTHUR: Persze, hogy a dialóg. Ez a következő beállítás. Rád svenkel a kamera, elmondod, és máris mehetünk haza. Tessék.

MARILYN: Mit tessék?

ARTHUR: *(türelmét veszítve)* A lámpák előtt is ezt fogja mondani a rendező.

MARILYN: Jaj, Arti, ez olyan rettenetes.

ARTHUR: *(gyengédebben)* Mi rettenetes, szívem?

MARILYN: Hogy én ezt nem akartam. Ez a könyv nem tetszett. A szerepem se. Úgy érzem, hogy kigúnyolnak benne. Hogy nevetségesse tesznek. Mindenki azt mondja, hogy én csak egyetlen szerepre vagyok jó, hogy csak saját magamat tudom eljátszani.

ARTHUR: Ugyan, szívem. Egyébként még az sem lenne igazán baj. A legtöbb színész még saját magát sem tudja eljátszani, mégis ott ragyognak a vásznon, és a közönség imádja őket.

MARILYN: Abbahagyom.

ARTHUR: Mit?

MARILYN: Ezt az egészet. A filmézést. Nem válok több szerepet.

ARTHUR: *(nyugalmat erőltet magára)* Ezt akkor is be kell fejezni. Még két nap, és készen vagytok. Legalábbis a te jeleneteiddel.

MARILYN: Én vagyok készen, nem érted? Kikészültem.

ARTHUR: Mitől? Ma is délre értünk be a stúdióba. Elnézték a késésedet.

MARILYN: Rosszul írták meg a diszpót.

ARTHUR: Nem írták rosszul a diszpót. Kilencre kellett volna itt lennünk, de te tegnap este, hogy is mondjam...

MARILYN: Mondd csak nyugodtan, ahogy akarsz. Hogy ittam egy kicsit.

ARTHUR: Többet, mint kicsit. Nem kellett volna Melanie-val lépést tartani. Ő bírja az italt.

MARILYN: És téged is bír. Azaz csak szeretne bírni, birtokba venni.

ARTHUR: Na, ne viccelj velem! Hogy jut eszedbe ez a képtelen ötlet? Hogy én és Melanie?

MARILYN: Mert tudom. Most is itt settenkedik valahol a műteremben, hogy amikor a lámpák elé megyek, hozzád dörgölődzhessen.

ARTHUR: Marilyn!

MARILYN: Azt hiszed, nem veszem észre. Ezért nem jut eszembe rendesen a szöveg, mert az jár a fejemben, hogy amíg én ott szenvedek, ti valahol édelegtek.

ARTHUR: Na, ez minden képzeletet felülmúl.

MARILYN: Óh, Arti! Amikor hozzád mentem, nem hittem volna, hogy te is olyan vagy, mint a többi férfi. Hogy te is csak azt lesed, mikor gyengülnek el a nők. Arti! Én hittem benned. Elfogadtalak.

ARTHUR: *(magában)* Mégiscsak igaza lehet Natashának.

MARILYN: Mit motyogsz? Újabban magadban beszélsz. Én is szeretném hallani.

ARTHUR: Semmi. Egy kósza ötlet.

MARILYN: Azt hiszed, nem hallottam? Miben van igaza Natashának?

ARTHUR: Remélem, rá nem vagy féltékeny, velem nem adsz össze engem.

MARILYN: Tudom, amit tudok.

ARTHUR: Ne, kérlek, ne fantáziálj! Ez már sok. Megkeresem, biztosan itt lóg valahol a közelben.

MARILYN: Hagyd a csudába! Rád van szükségem, nem Natashára.

ARTHUR: De meddig? Meddig lehet ezt csinálni? *(sietve ki)*

Marilyn leborul az öltözőasztalra. Sír.

NATASHA: *(dúdolva be)* Te még nem hallottad. Elkészült a film betétdala. Ezt figyeld. *(fütyülni kezd valamit)* Nem jó, hamis. De majd meghallod. Szerintem imádni fogja a jónép. *(kivár)* Na, kipihented magad? Folytatni akarják a forgatást. Gyere, csináljuk meg.

MARILYN: *(könnyeit törölgetve)* Nem csinálom. Abbahagyom.

NATASHA: Mit, szívem?

MARILYN: Mindent.

NATASHA: Ne butáskodj. Imádni fognak, meglátod. Odavágod azt a pár mondatot, és irány a tengerpart. Belevetjük magunkat a langyos vízbe. Na, húzd ki újra a szemöldököd, mert elkenődött.

MARILYN *(engedelmeskedik)* Befejezem, de elmegyek. Itthagytok mindent.

NATASHA: *(tettetett csodálkozással)* Elmész? Hová, kedves?

MARILYN: Bárhová. Mondjuk, Európába. Ahová ez a kedves ukrán farmer hívott.

NATASHA: Az Ázsia.

MARILYN: *(nem törődik a megjegyzéssel)* Olyan megnyugtató kézszerítése volt, egy igazi férfi.

NATASHA: Az a pohos alak? Igazi férfi? Nahát, ezt nem adom tovább.

MARILYN: Gyerünk! Most menni fog. *(memorizálni kezdi a szövegét)* „Tegnap este nem tudtam felvenni a telefont. Aludtam. Nagyon fáradt voltam.” ...Hát megy ez. Segítség öltözni.

NATASHA: *(ráadja Marilynre az egyik ott heverő göncöt)* Jó lesz.

MARILYN: *(igazgatja magán a ruhát)* „Tegnap este nem tudtam felvenni a telefont...”

NATASHA: Ázsia.

Mindketten kimennek. Pár másodpercig üres a színpad.

MELANIE: *(besettenkedik)* Na, fogadjunk, hogy most is elrontja. *(az öltözőasztalhoz lép, ki-*

vesz egy szál cigit az ott heverő dobozból) ... Igen. Megmondtam. *(boldogan rágyújt)* Zajok odakinn a műteremben. Aztán Arthur és Natasha berohannak.

ARTHUR: *(meglátja Marilyn dublőzét)* Mondtam, hogy itt van.

NATASHA: Dehogyan.

ARTHUR: De akkor hová lett?

NATASHA: Nagyobb a baj, mint hittem.

ARTHUR: Menjünk ki, talán a kocsinál van.

Arthur és Natasha kimennek.

MELANIE: *(pörög Marilyn forgószerékén)* Megmondtam, én megmondtam előre.

Egyedül marad a színpadon, amikor megcsörren a telefon.

MELANIE: Halló! ...Igen, Marilyn Monroe öltöztöje... Nem értem... Kérem, beszéljen angolul. *Arthur és Natasha visszajönnek. Marilynre keresik, de csak a telefonáló Melanie-t találják.*

ARTHUR: Nincs itt.

NATASHA: Itt sincs.

ARTHUR: Keressük tovább. *(tanácstalanul kimennek, Melanie közben hallgatja a telefonálót)*

MELANIE: Igazán... Köszönöm szépen. *(örömmel)* Azt hiszem, igen... Köszönöm a meghívást... Rendben, igen ... igen.

Leteszi a telefont. Körülnéz, látja-e, hallja-e őt valaki. Amikor tudatosul benne, hogy egyedül van, tánclepcsben, boldogan pörögni kezd, majd kiszalad.

MÁSODIK RÉSZ

ELSŐ JELENET

Marilyn lakása. A színésznő egyedül van, éppen forgatókönyvet olvas. Váratlanul lecsapja.

MARILYN: *(dühösen)* Neeem. Ezt nem fogom eljátszani... Arthur! Hogy tehetél ilyet! Kiárusítod a szerelmünket. Ha szerettél valaha, ezt nem tennéd meg... *(úgy beszél, mint ha Arthur jelen volna)* Hogy lehet, hogy ennyire nem éreztél rám? Most már értem, hogy Huston miért mondta, hogy ezen még dolgozni kell egy kicsit. Udvarias ember. Nem azt mondta, hogy úgy szar, ahogy van. Csak írjon át egy-két jelenetet.

NATASHA: *(sebbel-jobbal érkezik)* Hy, Marilyn! Kár, hogy nem voltál ott. Óriási siker! Oscar-szagot éreztek a cápák.

MARILYN: Mi lelkesített föl ennyire?

NATASHA: Billy Wilder nagy mester. McLaine kisasszony egyszerűen remek volt. Persze Lemmon is.

MARILYN: Én is játszhattam volna.

NATASHA: Próbálták is páran meggyőzni, de nem állt kötélnék.

MARILYN: Tudom. A kedves jóakaróim a fülembe duruzsolták. Hogy elég volt belőlem, egyszer s mindenkorra elég.

NATASHA: Most aztán Shirley kapja meg a te babérjaidat. *(meglátja a földre dobott forgatókönyvet)* Mi ez? Ja, a *Kallódó emberek*.

MARILYN: Ott a helye.

NATASHA: Olyan pocsék?

MARILYN: Nem arról van szó. De Arthur teljesen kiadott engem. A mondataim, a gondolataim, az egész lelkem ott van.

NATASHA: Attól még jó is lehet.
 MARILYN: Jó, igen.
 NATASHA: Mind így csinálják. Már mint az írók.
 Miért pont ő lenne kivétel?
 MARILYN: Sohasem szeretett. Ha ezt és így le tudta írni, nem szeretett engem igazán.
 NATASHA: Színésznő vagy, szívem. El tudod játszani. Ebben egész biztos vagyok. És ugye, tudod, hogy a módszer szerint akkor lehetsz a legjobb, ha a szerepedben benne lesz a saját életed.
 MARILYN: *(undorral)* A módszer. Igen, a módszer. De én belehalok.
 NATASHA: Dehogy halsz bele. Jó leszel benne. Nagyon jó. A következő évben már neked fogják fényezni azt a hülye szobrot.
 MARILYN: *(tölt magának egy italt, gyorsan megissza)* Nekeem...
 NATASHA: Nem kellene, szívem. Nincsen szükséged erre.
 MARILYN: Ne mondd meg nekem, mit tegyek és mit ne.
 NATASHA: A te érdekedben.
 MARILYN: Én tudom, mi az érdekem. Nem te.
 ARTHUR: *(kabátban, kalapban érkezik)* Helló! Hallom, épp a közepébe érkeztem valaminek. What's news? Mi újság? *(meglátja a forgatókönyvét)* Tán csak nem épp a *Misfits* van terítéken? *(meg akarja pusziolni Marilyn, de az elhúzódik)*
 NATASHA: De bizony hogy az.
 ARTHUR: Baj van vele? Huston egész lelkes volt. Már szerződteti a fiúkat. Állítólag Clark Gable is aláírta a szerződést.
 MARILYN: Szemétség.
 ARTHUR: Mi bajod Gable-lel?
 MARILYN: Vele semmi.
 ARTHUR: Most ő a legnagyobb Hollywoodban.
 MARILYN: Ez a könyv egy nagy szemétség.
 ARTHUR: *(Natashára néz)* Most ez a lemez forog nála.
 MARILYN: *(dühödten)* Mi az, hogy lemez? Te az én kínjaimat így adod elő? *(kikapja Natasha kezéből a könyvet, újra ledobja, rátapos)* Tessék! Ez a véleményem róla. A te dicsőséges kis munkádról.
 ARTHUR: Szívem, nem most kellene, és nem így. Tudod, hogy már többször átírtam, és fogom is, ha kell.
 MARILYN: Mondanék valamit, hogy hol a helye ennek.
 NATASHA: *(megpróbál közbelépni)* Ami azt illeti, békésebb körülmények között kellene... nem így, globálisan.

MARILYN: *(felkap egy tablettát, lenyeli, majd alkoholt iszik rá)* Globálisan. Igen, hadd tudja meg az egész földgolyó, hogyan élünk mi édes kettesben vagy édes hármásban. Ide kellene még hívni Melanie-t is, hogy teljes legyen a kör.
 NATASHA: *(egyszerre Arthurral)* Ő eltűnt.
 ARTHUR: *(egyszerre Natashával)* Sokat iszol.
 MARILYN: Mondd mindjárt, hogy részeg vagyok.
 ARTHUR: Ugyan, szívem.
 MARILYN: Majd megírják a New York-i lapok, hogy a világ legnagyobb drámaírója egy alkoholista nővel él együtt. Házasságban. Igen, egyelőre még házasságban.

MÁSODIK JELENET

A Hruscsov házaspár nyaralója, valahol Moszkva mellett. Aranyló őszi napsütés. Melanie egy túlméretezett napszemüvegben, meglehetősen lenge nyári ruhában ül a verandán egy hintaszékben. Rágógumit rág, testét a fénynek veti, élvezi a pillanatot. (Itt és Melanie további jeleneteiben feltelezelnünk kell, hogy a lány valamennyire ért és beszél oroszul.)

MELANIE: *(dúdol, és egy amerikai magazint lapozgat)* Miket írnak össze! *(ledobja az újságot, s ahogy szokta, a ruhájával kezdi legyezni magát)*

NYIKITA: *(szemüvegesen, egy irattartóval a hóna alatt, rövidnadrágban és egy szovjet divat szerinti rövid ujjú ingben belép)* Mindjárt október lesz, és kibíratatlan ez a hőség.

MELANIE: Akárcsak Floridában lennénk.

NYIKITA: Nem inna valamit? Egy frissítő?

MELANIE: Szívesen. Már éppen kérni akartam.

NYIKITA: *(kiszól)* Nyinocska, légy szíves!

MELANIE: Azt tudja, elnök úr, hogy az egy film? Már mint a *Nyinocska*.

NYIKITA: Nem vagyok elnök. Főtitkár. Vagy néha első titkár. *(elgondolkodik)* Most éppen melyik is? Na, mindegy.

NYINA: *(megjelenik, végigméri őket)* Hozzám szóltál?

NYIKITA: Igen, Nyinocska. Hozzál nekünk valami hideget.

NYINA: Csak kajszi-barackszörp van.

NYIKITA: Sör?

NYINA: Az nincs.

NYIKITA: Tegnap még volt.

NYINA: A tegnap az tényleg tegnap volt. Tegnap még... *(rosszallóan int Melanie felé a fejével, de nem fejezi be a mondatot, inkább kimegy)*

NYIKITA: Ha kajszi, akkor kajszi.

MELANIE: Mi az a kajszí?
 NYIKITA: Gyümölcs, barack. Isteni pálinkát főznek belőle a magyarok.
 MELANIE: Magyarok? Elég sok van belőlük.
 NYIKITA: Sok? Csak tízmillió. Mi több mint kétszáz milliónyian vagyunk.
 MELANIE: Úgy értem, hogy nálunk Hollywoodban, a filmnél.
 NYIKITA: Oroszok nincsenek?
 MELANIE: Nincsenek.
 NYIKITA: Az hogy lehet? Mi mindenütt ott vagyunk.
 MELANIE: A magyarok folyton emigráltak. Jöttek hozzánk negyvenhatban, ötvenhatban...
 NYIKITA: *(lemerevedik, kedélyes nagypapából hirtelen előjön egy hadtestparancsnok lelke)* Az, kedves Monroe kisasszony, szükséges és elkerülhetetlen beavatkozás volt. A történelem igazolt minket. Azért, mert lelepleztük Sztálint, még nem adhatjuk fel a kommunizmus eszméit.
 MELANIE: Kommunizmus?
 NYIKITA: A maga férje is az, ahogy nekünk jelentették.
 MELANIE: *(kissé meglepve)* A férjem? *(észbe kap)* Ja, igen, Arthur, persze...
 NYIKITA: De ne beszéljünk őróla.
 MELANIE: Helyes, ne beszéljünk róla.
 NYIKITA: *(végre leül)* Nem hagynak nyugton itt sem. *(lapozni kezd az iratgyűjtőben)*
 NYINA: *(egy tálcán három poharat egyensúlyoz, benne dúsan habzó, színes lé)* Tessék.
 NYIKITA: *(elveszi a poharat, beleiszik)* Ez se hideg.
 MELANIE: *(ő is iszik)* Kajszibarack?
 NYINA: Ez van. *(felhajtja, megborzong, csuklani kezd)* *(magában)* Rémes. *(Nyikitának)* Különbiben mindjárt érkezik az a fiatal filmrendező. A lenti kapuórség már jelezte, hogy bejött.
 NYIKITA: Filmrendező? Minek ide filmrendező? *(Melanie-ra néz)*
 NYINA: Hogy ne unatkozzon a híres vendégünk. És hogy ő meg érezze, törődünk vele, gondoskodunk róla.
 NYIKITA: Csak nem az, akinek az a botránya volt?
 MELANIE: Rendező? Fiatal?
 NYINA: Igen, az.
 MELANIE: Tehetséges?
 NYINA: Igen, az.
 NYIKITA: Honnét tudod?
 NYINA: Furceva megszűta.
 MELANIE: Az is rendező? Az a Furceva?

NYINA: Dehogyan. Ő nálunk a kulturális miniszter. Majd bemutatjuk magát neki. Elvégre nem töltheti minden idejét nálunk. Meg kell ismerkedjen a mi világunkkal, ha már Nyikita meghívta, és el is jött.
Kintről zajok. Az ajtóban megjelenik a fiatal filmrendező.
 RENDEZŐ: *(rajongással és csodálkozva)* Marilyn Monroe!

HARMADIK JELENET

Idegszanatórium. Marilyn egy pihenőágyon hever. Az ajtó fölötti hangdoboz megszólal.
 HANG: Marilyn Monroe! Marilyn Monroe-nak látogatója érkezett.
 NATASHA: *(belép)* Drága szívem! Ha tudtam volna, előbb jövök.
 MARILYN: *(depressziósan)* Ha tudtam volna, meg sem születek.
 NATASHA: Ne mondj ilyeneket!
 MARILYN: Miért ne! Olyan nagy szüksége van a világnak énrám? Az apám elhagyott minket, az anyám diliházban. Én éppen a válási papírokat olvasom. *(az ölében tartott paksamétára mutat)*
 NATASHA: Mégis igaz?
 MARILYN: Igaz hát.
 NATASHA: Arthur beadja?
 MARILYN: Közös megegyezés. Ha aláírom.
 NATASHA: És ha nem?
 MARILYN: Nem tudom, ne is gyötörj ezzel. Ugye, nem ezért jöttél? Vagy ő küldött?
 NATASHA: Hogy képzeled, hogy én? Amikor nemcsak a tanácsadód, de a barátnőd is voltam. *(gyorsan kiigazítja magát)* Vagyok.
 MARILYN: Görögdinnyét szeretnék enni.
 NATASHA: Mit? Görögdinnyét? Ez most hogyan jutott eszedbe?
 MARILYN: Olyan jó, amikor beleharapsz, folyik a lé az arcodon, lecsorog a melledre, a lábadra...
 NATASHA: Gyerekkori emlék...
 MARILYN: Olcsó volt, meg tudtuk fizetni. Néha loptunk is. Szaladtunk vele a partra...
 NATASHA: Mikor volt ez?
 MARILYN: Nem tudom. Széttörtük a héját, és kalapként a fejünkre tettük.
 NATASHA: Majdnem húsz éve, legalább.
 MARILYN: A srácok futottak velem, de én lehagytam őket, gyorsabb voltam náluk. Az egyik utolért, elkapott, aztán megcsókolt. Jó volt. *(révülten néz maga elé)*
 NATASHA: Meddig tartanak itt?

MARILYN: Majd anyám értem jön.
 NATASHA: Az anyád? Hát ő...
 MARILYN: Meggyógyul, és értem jön. Egész biztosan.
 NATASHA: Úgy gondolod?
 MARILYN: Vett nekem új ruhákat.
 NATASHA: Drágám, álmodtad ezt.
 MARILYN: Ne hidd. Üzente. Egész biztosan jön, még van egy kis elintéznivalója. Csak beengedjék ide.
 NATASHA: *(magában)* Csak itt ne tartsák. Veled együtt.
 MARILYN: Mit mondasz?
Megszólal az ajtó fölötti hangszóró.
 HANG: Marilyn Monroe-nak látogatója érkezett. *(megismétli)*
 ARTHUR: *(elegánsan, frissen érkezik, nyoma sincs rajta az Első rész depresszív hangulatának)* Marilyn!
 MARILYN: Te mit keresel itt?
 ARTHUR: Már akartam korábban jönni.
 NATASHA: Most nem a legjobbkor.
 ARTHUR: *(csak Natashának)* Rengeteg dolgom van. És neki is lesz...
 NATASHA: A válási papírok?
 ARTHUR: Dehogy az. Új szerződés, új forgatókönyv, új film... Különben ő akarta.
 NATASHA: És innen hogyan jut ki?
 ARTHUR: Ha valaki felelősséget vállal érte.
 NATASHA: Ő még Arthur Miller felesége. Jogilag egyetlen ember vállalhat érte felelősséget.
Marilyn tánclepedéseket tesz, valamit motyog magában.
 NATASHA: Mit mondasz, szívem?
 MARILYN: „A bagoly egy pék lánya volt...”
 ARTHUR: Úristen, Marilyn! *(Natasának.)* Shakespeare-t szaval.
 NATASHA: Tudom.
 ARTHUR: Szólni kellene az ügyeletes orvosnak.
 NATASHA: Itt csak ápolók vannak. Kétméteresek, lapátkezüek.
 ARTHUR: Mégis, mit tudunk csinálni?
 NATASHA: Korábban kellett volna feltenni ezt a kérdést.
Marilyn tovább táncol és szaval.
 ARTHUR: Itt van ez a szerződés.
 NATASHA: A válási?
 ARTHUR: Á, dehogy. Egy filmszerep.
 NATASHA: *(nézi a nyomtatványt)* Valamit adni kell... Jó cím. Ki a rendező?
 ARTHUR: Fiatal és lelkes. Azt hiszem, szerelmes Marilynbe.

NATASHA: Na, éppen erre van szüksége. Még egy férfi. Másik férfi. Még egy művész.
 MARILYN: *(tollat ragad, és aláírja a válási papírokat)* Tessék.
Arthur és Natasha elképedve nézik.

NEGYEDIK JELENET

Vetítőterem. Melanie és a Rendező egy némafilmet néznek. A vásznon Lev Kulesov Mr. West különös kalandjai a bolsevikok országában című alkotásának részlete pereg. A filmrészletet a közönségnek is látnia kell.

RENDEZŐ: Most jön a kedvenc részem.
 MELANIE: Igazán?
 RENDEZŐ: Állandóan ezt néztük a főiskolán.
 MELANIE: Én nem jártam főiskolára.
 RENDEZŐ: Persze, maga sokkal jobb helyen tanult.

Melanie-nak a továbbiakban is vigyáznia kell, hogy ki ne essen Monroe szerepéből.

MELANIE: Az Actor's-ra gondol?
 RENDEZŐ: Ha én ott tanulhattam volna!
 MELANIE: Hát miért nem kért útlevelet?
 RENDEZŐ: *(halkan)* Ilyesmi nálunk lehetetlen. *(körülnéz, pedig továbbra is csak ketten vannak)* Maximum Bulgáriába mehettünk továbbképzésre.

MELANIE: Én a forgatásokon tanultam a szakmát. Ha ez szakma egyáltalán.

RENDEZŐ: Ne mondjon ilyet! Maga világsztár.
 MELANIE: Honnan tudja?
 RENDEZŐ: Egy operatőr barátom járt Bécsben, a Világifjúsági Találkozón, és látta az egyik filmjét...

MELANIE: Képzelem.
 RENDEZŐ: ...és ott helyben azonnal magába szeretett. Hetekig hallgattam a meséjét.

MELANIE: Melyik filmem lehetett?
 RENDEZŐ: A címét nem tudom, de a sztori...
 MELANIE: Ne is mesélje! Inkább magáról meséljen.

Közben véget ér a vetítés.

RENDEZŐ: Harmincéves vagyok...
 MELANIE: *(közbevág)* Annyi, mint én.
 RENDEZŐ: ...és még nem csináltam semmit. *(halkan)* Eddig minden forgatókönyvemet visszadobták. Egy jóindulatú titkárnő azt ajánlotta a Goszkinónál, hogy forgassak irodalmi adaptációt. Most Majakovszkijnál tartok. Maga ismeri Majakovszkijt?
 MELANIE: Kicsodát? Maja... Még nem mutattak be neki.

RENDEZŐ: Majakovszkijt... *Teli torokból...* (szaval) „Ha megidéz egy tiszta kor Központi Ellenőrző Bizottsága...” De minek egy tiszta kornak ellenőrző bizottság?

MELANIE: Az olyan lehet, mint nálunk az Amerika-ellenes Tevékenységet Vizsgáló Bizottság.

RENDEZŐ: Azt olvastam magáról, hogy szereti Dosztojevszkijt, hogy a *Karamazov* a kedvence.

MELANIE: Kicsoda? *Karamazov*? (észbe kap) Ja, igen.

RENDEZŐ: Maga tényleg olyan, mint Grusenyka. Ő a kedvencem. Micsoda nő, istenem! Ha az életben találkozna egy ilyennel!

MELANIE: Mit csinálna?

RENDEZŐ: Mit-mit? Azonnal elvinném feleségül.

MELANIE: Mit tud az a Grusenyka? Egyáltalán, milyen nő vagy inkább lány? Szőke, barna? Telt alakú? Vagy karcsú?

RENDEZŐ: (*álmódzva*) Grusenyka egy csoda. Grusenyka gyönyörű. Grusenyka kívánatos. Grusenyka titokzatos. Grusenyka minden... Grusenyka olyan, mint maga... mint te, Marilyn.

Megpróbálja átölelni a lányt, de a mozdulata félrecsúszik, ő pedig leül a földre, onnan bámulja Melanie-t. Melanie a rendező után nyúl, fölsegíti, a mozdulatból ölelés lesz, aztán csók.

RENDEZŐ: Nem hiszem el. Ezt én csak álmodom. Mindjárt jönnek és felzavarnak.

MELANIE: Kik jönnének? Be van zárva az ajtó.

RENDEZŐ: Igazán?

MELANIE: Persze. Én zártam be.

RENDEZŐ: Csodás vagy, Marilyn! Te fogod játszani a filmemben a Foszforeszkáló nő szerepét.

MELANIE: Foszforeszkáló nő? Ez valami rajzfilm?

RENDEZŐ: Micsoda ötlet! Így kell megcsinálni, rajzfilmnek vagy bábfilmnek. Te zseni vagy. (*csókolgatja*) Akkor másik bizottság elé kerül a téma. Azt fogom füllenteni, hogy ifjúsági film. És te leszel az egyetlen élő szereplő a bábok között. A kommunizmus követe a jövőből.

MELANIE: Ez is Dosztojevszkij?

RENDEZŐ: Dehogyan, Majakovszkij, a *Gőzfürdő*.

MELANIE: Gőzfürdő?

RENDEZŐ: Az a címe a darabnak. Eljátszod, ugye? Mondd, hogy eljátszod! Mondj igent, kérlek!

MELANIE: Ha annyira szeretnéd.

RENDEZŐ: Igen, igen, igen. (*öleli, csókolja Melanie-t*) Marilyn Monroe az én filmemben!

Ölelkeznek. A rendező vetkőztetni kezdi Melanie-t, az nem áll ellen. A színpad elsötétül.

ÖTÖDIK JELENET

Puritán berendezésű iroda valahol Washingtonban. Az FBI-ügynök éppen telefonál, amikor a szobában lévő telexgép működésbe jön, csak úgy köpi magából a papírsávot.

FBI-ÜGYNÖK: Jól van, értem, megértettem. Közös érdek, rendben van... Várjon, most jött éppen egy telex. Belenézek, hátha... (*a géphez megy, kitépi a papírt, olvassa az üzenetet*) Mi a fene! Már megint új kódot használunk? Nincs háborús helyzet. Jól sejtettem. A madárka elrepült. Most a jó öreg kontinensen fészkel... Várjon, olvasom tovább. Semmi különös. Találkozgat egy rendezővel. Maga tudja, ki az a Majakovszkij? Mert én sem. Majd utánaézetek, a Kongresszusi Könyvtárban csak van valami róla, ha annyira híres... Szóval az a CIA véleménye, hogy hagyjuk a galambokat turbékolni? Ne szóljunk a vadászoknak! Rendben. Jól jöhet nekünk... A másik, akarom mondani, az eredeti ügyis diliházban van, vagy már kiengedték. Hírzárlat, megegyeztünk. By, by. *Leteszi a telefont. Görgős székével a géphez gurul, valamit belepötyög, de váratlanul abbahagyja. Az órájára néz.*

FBI-ÜGYNÖK: Inkább felhívom. Ne legyen írásos nyoma.

Telefonál. Hosszan vár, közben játszik valamivel. Előbb oroszul beszél, aztán az anyanyelvére vált.

FBI-ÜGYNÖK: Pozsálujszta... Ja hatyel bü gavarit, tavaris Kuznyecov... Da, da, Kuznyecov... Méghogy elvtárs, nekem ugyan nem. (*vár, játszik*) Halló, Anatolij? Igen. Itt Daniel. Igen. Árud el, légy szíves, miről volt szó köztünk a Waldorf-fogadáson, amikor orosz pezsgőt kortolygattunk?... Igen, a Walt Disney-rajzfilmekről... Köszönöm, és bocsáss meg a bizalmatlanságért. Szakmai betegség. Rátérek a lényegre. Vigyázatok Marilyn Monroe-ra!... Nem, mi nem küldtünk senkit utána. Ez a ti elnökötök vagy főtítkárotok privát akciója volt. Bár nem tudom, mit szól hozzá a kedves felesége... Hogy nem a felesége?... Ezt nem tudtuk eddig. Akkor még inkább kínos, nem?... Szóval legyenek résen. Bugy gatov, ahogy a közmondásokatok

tartja... Nekünk nem sürgős, de legyetek óvatosak... Nem, ez nem hivatalos kérés, baráti tanács... Miért, miért? Én is szeretem *Hóféhérekét*... Do szvidanyija, Anatol! By, by... *(leteszi a telefont)* Akkor lássalak, amikor... *(lenyeli a folytatást)* Ez még jól jöhet... Hogy mihez, nem tudom. Esetleg ki lehet robbantani egy kis botrányt, vagy nagyot, egy egészen nagyot. Ha el kell takarni valami mást. Meglátjuk. *(fütyörészik)* Que sera, sara... ahogy lesz, úgy lesz.

HATODIK JELENET

Filmforgatás háttere a Moszfilm stúdiójában. Melanie és a Rendező várakoznak.

RENDEZŐ: Mindjárt vége a felvételnek, Mary. Aztán miénk a stúdió. *(átöleli Melanie-t)*

MELANIE: *(finoman elhárítja a közeledést)* Nem olyan sürgős.

RENDEZŐ: Dehogynem, honey. Ezen a próbafelvételen múlik a filmem, a filmünk sorsa.

MELANIE: Még nem tudom a szöveget, vegyükt át, kérlek.

RENDEZŐ: Szóval az a jeleneted, hogy tűzijátékként berobbansz Optimisztyenko elvtárs irodájába... A színészünk most nincs itt, majd én mondom az ő szövegét. Tes-sék!... Na... „Üdv, elvtársak!...”

MELANIE: „Üdv, elvtársak!”

RENDEZŐ: *(kivár)* „Én a 2030-as év küldötte vagyok...”

MELANIE: „Én a 2030-as év küldötte vagyok...”

RENDEZŐ: „Időm rövid, feladatomban rendkívüli...”

MELANIE: „Időm rövid”... biztosan ezt akarod?

Kívülről duda, majd zajok. Vége a felvételnek.

TATJANA: *(jelmezben, sminkben besiet)* Óh, Grisa, zdrasztvuj! *(észreveszi Melanie-t)*

Grisa, ő az, akinek hiszem?

RENDEZŐ: Ő az, személyesen. Játsszik majd a filmemben.

Szamojlova és az ál-Monroe kezét fognak, megölelik egymást.

TATJANA: Ez igaz? Fantasztikus!

MELANIE: *(bólint)* Ha elfogadják a könyvet.

TATJANA: Egy amerikai sztárral, miért ne fogadnák el? Most én is egy koprodukcióban játszom. Franciákkal.

RENDEZŐ: Bocsáss meg, hogy nem téged kértelek erre a szerepre.

MELANIE: Tényleg hasonlítasz Shirley-re.

TATJANA: McLaine-re? Valóban? Csak újságokban láttam a fotóját.

RENDEZŐ: Este eljöhetnél a filmklubba. Mi is ott leszünk.

TATJANA: Szívesen, de nem tudom, meddig tart a forgatás. Ezek olyan gyorsan dolgoznak.

RENDEZŐ: Jó lenne.

Kintről egy hangosbeszélőn franciául Mademoiselle Szamojlovát szólítják.

TATJANA: Mennem kell. Találkozunk még!

RENDEZŐ: Mindenképpen. *(Melanie-nak)* Folytassuk a próbát...

HETEDIK JELENET

A Demokrata Párt jelölő konvenciója. A háttérben még zajlik a szavazatszámolás. Perceken belül eredményt hirdetnek.

JACKIE: *(idegesen járkal)* Mikor? Mikor jelentik be végre?

BOB: *(lezseren, zsebre dugott kézzel jön, dudorászik valami slágerrel)* Tarará rará...

JACKIE: Bob, hogy tudsz ilyen nyugodt lenni?

BOB: Megvan. Zsebben van. Adlai Stevenson veszített.

JACKIE: Ez biztos?

BOB: Mindjárt bejelentik.

Jackie Bob nyakába ugrik, átöleli. Ethel éppen ekkor érkezik.

ETHEL: *(hangosan krárog)* Hmm-hmm. Előre isztok a medve bőrére?

Jackie és Bob szétválnak, zavartan igazgatják a ruhájukat. Odakinn tapsok, üdvözlőadás.

BOB: Győztünk!

JACKIE: Igen-igen-igen.

ETHEL: *(kissé gúnyosan végigméri férjét és sógornőjét)* Ti győztetek? Miben?

BOB: Ne légy ünneprontó, szívem! Ez történelmi nap a családjunk életében. A következő majd november első keddjén lesz.

ETHEL: Ahogy lesz, úgy lesz.

JACKIE: Ő lesz Amerika legfiatalabb elnöke.

ETHEL: *(magában)* Jaj Amerikának!

BOB: Mit beszélsz?

ETHEL: Majd imádkozom érte. Majd imádkozom értetek.

BOB: Köszönjük, de nem szorulunk rá.

JACKIE: Miről beszéltek?

BOB: Családi ügy, Jackie. Ethel ma a konvenció miatt nem tudott még misére menni.

Jack érkezik sietve. Átöleli Jackie-t.

JACK: Gyere, drágám! Gyere velem a színpadra. *Magával ragadja a feleségét. Bob és Ethel egymást méregetik.*

BOB: Ez nem volt szép tőled.

ETHEL: *(dúdol, majd énekel)* „A kutya a konyhában a kolbászt megette, a szakácsnak emiatt lett korai a veszte...”

NYOLCADIK JELENET

A KGB-ügynök jelentést tesz Hruscsovnak.

NYIKITA: Tessék! Mit akar jelenteni?

KGB-ÜGYNÖK: Monroe kisasszony szerepléséről.

NYIKITA: Igen? Történt valami fontos?

KGB-ÜGYNÖK: Nem tudom, mi a fontos. Erre nem képeztek ki.

NYIKITA: Akkor mit akar a tudomásomra hozni? *Belép Nyina, ő is hallgatja az ügynök jelentését.*

KGB-ÜGYNÖK: Próba felvételeket készítették a Moszfilm stúdióban.

NYIKITA: Micsoda? Minek?

KGB-ÜGYNÖK: Monroe kisasszony szerepelne egy filmünkben, egy Majakovszkij-adaptációban.

NYIKITA: Én erről hogyhogy nem tudok? Miért magától kell értesülnöm róla?

KGB-ÜGYNÖK: Furceva miniszterasszony engedélyezte.

NYIKITA: A próba felvételt. De hogy ő is szerepeljen benne!

NYINA: Elvégre színésznő, nem?

NYIKITA: *(nem reagál Nyina megjegyzésére)* Aztán? Mi van még? Mit csinált ez a... ez a kis boszorkány?

KGB-ÜGYNÖK: A felvétel állítólag rosszul sült el. A rendező a haját tépte, Uralon túli táj-szólásban káromkodott, így nem tudjuk pontosan, miket mondott.

NYIKITA: Szép! Aztán?

KGB-ÜGYNÖK: Követtük őket a Dosztojevszkij Múzeumba.

NYINA: Ott is volt egy jelenet?

NYIKITA: *(leinti Nyinát)* Drágám, ne zavard meg Jurij Szemjonovicsot, így sosem tudja befejezni.

KGB-ÜGYNÖK: Karonfogva sétálgattak az üres szobákban. Így nehéz volt követni őket. Állítólag csókolóztak.

NYIKITA: *(meglepetten)* Csókolóztak?

NYINA: Miért is ne? Két egészséges fiatal.

NYIKITA: Hallgass, légy szíves! *(dühösen)* Van még valami?

KGB-ÜGYNÖK: A szállodáig követtük őket. Többet nem tudunk, egyelőre.

NYIKITA: Leléphet, Jura! Folytassák!

KGB-ÜGYNÖK: Igenis. *(távozik)*

NYIKITA: Majd a körmére nézünk ennek a rendezőfióknak.

NYINA: Miért is?

NYIKITA: Hogy képzeled ezt az egészet! Nem elég, hogy ezzel a hülye témával foglalkozik, a tetejébe...

NYINA: ...a tetejébe csókolózik a kis kedvenceddel.

NYIKITA: Kis kedvenc? Egy világsztár.

NYINA: Azt is beszéljük, hogy nem egészen úgy viselkedik, ahogy egy sztárhoz illik.

NYIKITA: Ezt te honnan veszed, édesem? Neked külön titkosszolgálatod van?

NYINA: Tudom, amit tudok. De azt biztosan, hogy ez nem természetes.

NYIKITA: Micsoda?

NYINA: Ahogy te itt dédelgeted ezt a nőszemélyt. Nem kellene már hazamennie? Senkinek se hiányzik? Otthon nem kap szerepeket?

NYIKITA: Hát most nálunk fog szerepelni.

NYINA: Igazán. Azt mondják, használhatatlan. Hogy tehetségtelen a kis kedvenced.

NYIKITA: Ki mond ilyeneket?

NYINA: Nem mindegy? Mondják.

NYIKITA: Nem igaz. Rajonganak érte.

NYINA: Majd még felragasztják a mi katonáink az ő képét a bombáinkra, mint Rita Hayworthét az amerikaiak.

NYIKITA: Hű, de tájékozott vagy! Na és?

NYINA: Na és?

KILENCEDIK JELENET

Eisenhower elnöki irodája.

IKE: *(egy iratkapcsolóval babrál, megsebzí a kezét)* Fuck! *(észbe kap)* Oh, God! Uram, bocsáss meg!

DICK: *(sebbel-lobbal érkezik)* Az oroszok lelőtték Powerst.

IKE: *(elsőre nem érti)* Kit lőttek le?

DICK: Azt a nyavalyás kémgépet. A Pentagon erőltette, hogy indítsuk el.

IKE: Mi kémgépet küldtünk rájuk? A Szovjetunióra?

DICK: Erőt kellett mutatnunk. De azok a fiúk a Pentagonban elszúrták.

IKE: Épp most, a csúcstalálkozó előtt? Hol lőtték le?

DICK: Az oroszok azt állítják, hogy Kazahsztánban.

IKE: És tényleg ott?

DICK: Most már mindegy, de tényleg ott.

IKE: Mi lett a pilótával?

DICK: Powers katapultált.

IKE: Ezek szerint él.

DICK: Állítólag él. Elkapták az oroszok, és nem lett öngyilkos, pedig megtehetette volna.

IKE: Ki kell tüntetni. Ő egy hős.

DICK: Várjunk még ezzel. A Pentagonban a fiúk azt találták ki, hogy Powers elaludt, és a robotpilóta vezette tovább a gépet.

IKE: És ez igaz?

DICK: Akár igaz is lehetne, de nem az.

IKE: A sajtó ránk fog szállni. Ügyetlenek voltunk.

IKE: Az a legkevesebb. A fontos, hogy erőt mutattunk, áldozat nélkül. Mi lett a géppel?

DICK: Az oroszoknál van, mármint ami maradt belőle. De az is túl sok.

IKE: Oh, God! Ki kell tüntetni Powerst. Persze titokban.

DICK: Elnököm, jobb lett volna egy halott hős. Ki tudja, mit szednek ki belőle az oroszok? Még azt is bevallja majd, amit nem tud.

IKE: Most már mindegy.

DICK: Ez nem használ az én választási esélyeimnek. A demokraták megfingatnak majd a szenátusban.

IKE: Ezen nem múlhat. Győzni fogsz novemberben. A demokraták is hazafiak.

DICK: Ebben nem vagyok olyan biztos. Különösen ez a három Kennedy fiú. Mindent akarnak egyszerre, amiért én éveig hajtottam.

IKE: A nők kedvencei.

DICK: Adtál egy ötletet, elnököm. Majd hírbe hozzuk őket, főként Jacket.

IKE: Kivel?

DICK: Majd kitaláljuk. Nem lesz nehéz. Vagy megfizetünk valakit, Washington hemzseg a prostiktól.

IKE: Honnét tudod?

DICK: Ja, én nem ülök egész nap az irodámban.

IKE: Csak vigyázz, semmi kockázat.

DICK: Bízzál bennem, elnököm. Minden elsimítok. Pihenj csak. *(elmegy)*

TÍZEDIK JELENET

A tévé képernyőjén az elnökjelölti vita zajlik Dick és Jack között. Hogy miről folyik a szó, azt nem halljuk, csak a vitát nézők kommentárjait. Belép egy-egy újabb szereplő, és mond valamit.

MARILYN: Még jobban néz ki, mint az életben. Gyerünk Jack, adjál neki!

NATASHA: Meg fogja nyerni. Jobb az üzenete, ami lejön a képernyőről, mint azé a rókaképé.

ETHEL: Na, mostantól még kevesebbet fogom Bobot látni.

ARTHUR: Talán sikerül. Talán megint lehet majd hinni Amerikában.

BOB: Ezt nem lehet elveszíteni. Ez a vita a miénk.

JACKIE: Ezért maradtam mellette. Hogy ez sikerüljön.

ETHEL: S akkor még több nő fog pörögni körülöttük.

NATASHA: Csak tudnám, mitől van ennyire feladva. Mit csinálhatott az előző órában?

IKE: Ki az ördög találta ki ezt a tévévitát? Én sosem vállalkoztam volna ilyesmire.

MARILYN: Komolyan lehet venni, amit délután mondott? Tényleg elválik Jackie-től?

TIZENEGYEDIK JELENET

Marilyn egyedül a színpadon.

MARILYN: *(a monológ alatt nyugtalanul mozog, néha tánc lépéseket tesz, a mellét simogatja, a combjai közé nyúl, végigdől a földön)* Nincsen senki. Nincsen senkim. Mindenki csak használt. Ki erre, ki arra. Mindenki ez történik az életben? De én ezt nem akarom. Azt akarom... szeretném, hogy ne egy tárgy legyek mások kezében. Ne tehessenek velem olyasmit, amit nem akarok. Nem vagyok senkié. Pedig mindenki a zsákmányának tekint. Levetkőztetnek már a tekintetükkel. Meztelen vagyok a szemükben. Látnak rajtuk. Birtokba vesznek. Nem értem őket, nem értek senkit. Akarok valakit, de az nem engem akar, csak a testemet akarja. Ezt a testet. Ez olyan jó? Százan meg ezren szaladgálnak hasonlók. Miért engem akar mindenki? Mi vagyok én nekik? Én Marilyn Monroe vagyok.

Ezt már a földön fekvé mondja. A színpad elsötétül.

TIZENKETTEDIK JELENET

Nyikita egy nagydarab táskarádiót hallgat. Magában dűnnyög. Nyina ünnepi ruhában sürgölődik körülötte.

NYIKITA: Erre nem készültünk föl, nem ezt jósolták az embereink.

NYINA: Miért ezt a kopott cipőt viseled?

NYIKITA: Mert ez a legkényelmesebb, szívem. Megint fáj a bütyköm.

NYINA: Akkor sem maradhatsz ebben. Istenem, hogy nekem kell mindenre gondolnom!

NYIKITA: Isten?... Ki az isten jósolta volna ezt?

NYINA: *(egy nyakkendőt hoz, Nyikita arcához emeli, nézi az összehatást)* Igen, ez jó lesz.

NYIKITA: Még ez is? Muszáj? *(a rádióra fülel)*
Most teszi le az esküt.

NYINA: Mi is letesszük, feltéve, ha elkészülsz.
Nem kellene épp most rádiót hallgatnod.

NYIKITA: Világtörténelmi esemény. Most iktatják be az Amerikai Egyesült Államok legfiatalabb elnökét. *(kivár, majd hangsúlyosan mondja)* Malagyec.

NYINA: Arra a Kádárra is ezt mondtad, mégis jó vezető lett belőle.

NYIKITA: Ez Amerika. Ez atomhatalom.

NYINA: És mi ketten? Vár minket az anyakönyvi hivatal.

NYIKITA: Csak semmi felhajtás. Ha már ennyi idő eltelt azóta, hogy együtt élünk. Nem is tudom, miért pont most van erre szükség.

NYINA: *(először hallgat, csak nézi Nyikitát, aztán halkan mondja)* Szerinted miért?

NYIKITA: *(eltartja a rádiót a fülétől)* Most lőnek.

NYINA: Nekünk nem fognak.

NYIKITA: Dízsorsotűz.

NYINA: A tanúknak szóltál?

NYIKITA: Talán Gromiko ott lesz.

NYINA: Talán? Hogy mindenre nekem kell gondolni!

TIZENHARMADIK JELENET

Marilyn hálószobája. Jack és Marilyn, mindketten lenge öltözetben.

MARILYN: Azt hiszem, hogy még senkivel nem éreztem ezt.

JACK: Mit, kis szívem?

MARILYN: Ezt a repülést, ezt a szárnyalást.

JACK: Ne is mondd, holnap repülnöm kell Nebraskába.

MARILYN: Minek, Jack? Inkább velem repülhetnél megint.

JACK: Tudom, szívem. Édes vagy, hogy ezt mondd, te egy tündéri, édes kislány vagy, de államügyek is vannak, nekem különösen. Ez a nyavalyás Dick minden lépésünket figyelni és kommentálja. A legenyhébb az, hogy ezek a fiúk mindent meg akarnak kaparintani, hatalmat, pénzt, sikert, nőket... Ezt hajtogatja rólunk.

MARILYN: *(közben elővesz egy kék borítójú kis füzetet, és ír bele valamit)* Vele sohasem éreztem volna így magamat...

JACK: Vele? Dickkel? *(Marilynre néz, meglátja, hogy jegyzetel)* Te mit csinálsz, kis szívem?

MARILYN: Á, semmit, csak firkálgatok ezt-azt, hogy abból a csacska fejemből el ne szálljon...

JACK: Mutasd meg!

MARILYN: Á, mondom, hogy csacsiságok. Szégyellném magam miatta.

JACK: *(nyúlkal a füzet után)* De azért én kíváncsi vagyok, nagyon kíváncsi. Mindent tudni szeretnék rólad, teee...

MARILYN: Rosszul járnál, Jack, hidd el.

Fogócskázni kezdenek, a tét a füzet megszerzése. Jack végül sarokba szorítja Marilyn, átöleli a lányt, aki magasba tartja a füzetet. Végül mindketten az ágyra zuhannak, csókolózni kezdenek, Marilyn továbbra is görcsösen szorítja kezében a kék füzetet.

TIZENNEGYEDIK JELENET

Marilyn testhezálló ruhában Jack 45. születésnapján énekel: Happy Birthday Mr. President.

El kell döntenie, hogy az eredeti tévéfelvételt használja a színház, vagy a színésznő éneklje el a dalt.

TIZENÖTÖDIK JELENET

Valahol Moszkvában. Egy pályaudvar felett átívelő híd közepén, ahol néha-néha felcsap a gőzmozdonyok füstje és hallható zaja. Melanie és a Rendező beszélgetnek.

MELANIE: Miért ide hívtál? Mi lesz itt? Ez is egy forgatási helyszín?

RENDEZŐ: Egyáltalán nem az. Csak elegendem van a következőkből és a rajongókból.

MELANIE: Olyan furcsa vagy tegnap óta. Történt valami? A filmünkkel van baj?

RENDEZŐ: A filmünkkel? Nem, arról nem tudok semmit. Nézik a próbafelvételeket az elvtársak.

MELANIE: Szeretnék mondani neked valamit.

RENDEZŐ: Nagyszerű, én is szeretnék mondani neked valamit.

MELANIE: Kezdjed te. Jó hír?

RENDEZŐ: Abban nem vagyok biztos. Tulajdonképpen nem is hír.

MELANIE: Hanem micsoda?

RENDEZŐ: Egy kérdés, egy egészen egyszerű kérdés.

MELANIE: Vaproisz?

RENDEZŐ: Igen, az. Mondják is, hogy szorgalmasan tanulsz oroszul.

MELANIE: Mondják? Kik mondják?

RENDEZŐ: Hát a barátaim. Például Vologya, az operatőr gyerek, akihez olyan közel bújtál néhány vodka elszopogatása után.

MELANIE: Miért mondd ezt?

RENDEZŐ: Mert ez az igazság. És én szeretem az igazságot tudni. Minket arra neveltek, hogy mondjunk igazat... hogy majdnem mindig mondjunk igazat.

MELANIE: És mi az igazság szerinted?

RENDEZŐ: Azt én is szeretném tudni. *(mély lélegzetet vesz)* Mondd, Marilyn, nem hiányzol te otthon senkinek?

MELANIE: Elváltam a férjemtől, hiszen tudod.

RENDEZŐ: Persze, hogy tudom. Marilyn Monroe hivatalosan elvált a férjétől, Arthur Millertől. De te?

MELANIE: Igen, én.

RENDEZŐ: Te nem hiányzol odahaza senkinek? Vagy van belőled még egy? Plusz egy Marilyn Monroe.

MELANIE: *(idegesen)* Hogy is lenne?

RENDEZŐ: *(megszorítja Marilyn karját)* Ki vagy te?

MELANIE: *(próbálja magát kitépni a szorításból)* Ez fáj! Hogyhogy ki? Hiszen tudod.

RENDEZŐ: Nem én. Nem tudok semmit.

MELANIE: *(támadásba megy át)* Azt tudom, amit el akarok mondani neked, de nem hagyod, mert hülyeségekről faggatsz.

RENDEZŐ: Hülyeségekről? Hát ez elképesztő...

MELANIE: Igen, az.

RENDEZŐ: Mondd, tudsz te énekelni?

MELANIE: Énekelni? A foszforeszkáló nőnek azt is kell? Ezt eddig nem mondtad.

RENDEZŐ: A foszforeszkáló nő feje fölött gyűlnek a viharfellegek.

MELANIE: Betiltották a filmet?

RENDEZŐ: Annál sokkal rosszabb történt.

MELANIE: Bajba kerültél miatta?

RENDEZŐ: Bajba nem én kerültem, ha nem te, kedves Monroe kisasszony. Most már igazán elárulhatnád, hogy hívnak. Legalább én tudjam, mielőtt mások is rájönnek.

MELANIE: Tudod, hogy nem ez az igazi nevem, ez egy felvett művésznév.

RENDEZŐ: Hányadik?

MELANIE: Hányadik? Második.

RENDEZŐ: Na nem! Ebből elég. *(elővesz egy összehajtogatott újságot, Melanie elé tartja)* Happy Birthday, Mr. President.

MELANIE: *(olvassa)* Mi? Micsoda?

RENDEZŐ: Mit képzelte, meddig játszhatod ezt a piszkos kis játékot? És én bedőltem neked. Én marha! Most aztán megnézhetem magam. Te, te kis szajha!

MELANIE: Most, most mi lesz?

RENDEZŐ: Mi lesz? Minimum vizsgálat. Minimum egy-két kihallgatás. Engem is baszo-

gatni fognak. Nem tudom, lehet, hogy visszaminősítenek asszisztensnek. Mehetek a sarkkörön túlra ritka növényeket fényképezni. Hogy lehettem ennyire naiv! Méghogy Marilyn Monroe a Szovjetunióban...

MELANIE: Akit a ti főtitkárotok hívott meg.

RENDEZŐ: Éppen ez az! Marilyn, vagy isten tudja, hogy hívnak, egyetlen esélyed, hogy azonnal lelépsz, hazarepülsz, vagy eltűnsz valahogy innen.

MELANIE: *(határozottan)* Melanie Wintersnek hívnak, és a te születendő gyereked anyja vagyok.

RENDEZŐ: *(dadogva)* Ez... ezt nem mondd komolyan... ez nem lehet... ez lehetetlen...

MELANIE: Ez lehetséges... sőt, ez egészen biztos.

Mindketten eltűnnek a felcsapó gőzben.

TIZENHATODIK JELENET

Marilyn hálószobája. Marilyn alig öltözött az ágyon fekszik, Bob idegesen járkal és kutat a szobában.

MARILYN: Áru!d már el, Bob, mit keresel!

BOB: Tudod te azt jól.

MARILYN: Nem. Fogalmam sincs róla.

BOB: Hát akkor újra mondom. A kék füzetedet.

MARILYN: Honnét tudsz te arról a füzetéről? Senki se látta...

BOB: Ne legyél ennyire naiv, kicsinyem. Azt hiszed, hogy amit Jack tud, azt én nem tudom?

MARILYN: Senkinek sem beszéltem róla. Senki sem tudja, miket írtam bele.

BOB: Remélem is.

MARILYN: Például azt, hogy mikor menstruálok. Meg ilyesmiket.

BOB: Fontos. Tehát?

MARILYN: Mit tehát?

BOB: Hol van?

MARILYN: A füzet? Mit tudom én!

BOB: Ezt ne csináld velünk! Gyerünk, törd a kicsi fejedet. Majd segíték, ha tegnap mélyen a pohár fenekére néztél.

MARILYN: Miért vagy ilyen velem? Bobby, gyere ide mellém. Kedves akarok lenni hozzád, nem érzed?

BOB: Most nem érünk rá ilyesmire.

MARILYN: Miért ilyen sürgős? Ég a ház? Háborús helyzet van?

BOB: Jack néha fölöslegesen jártatja a száját. Mióta énekeltél a születésnapján, nekünk

esett a republikánus sajtó. Semmi nem szivároghat ki. Szóval, hol a füzet? Eldugtad?
 MARILYN: Mit tudom én! Azt hiszed, hogy ezzel foglalkozom? Valahol a könyvek között.

Bob folytatja a keresést.

MARILYN: Most az olyan fontos? Miért nem jössz ide hozzám?... Bob, gyere...

BOB: Mondom, hogy nem érek rá. Sietnem kell.

MARILYN: Hova-hova? Jackie-hez? Ne félj, tudom, amit tudok. Mióta énekeltem a bátyádnak a születési buliján, azóta hanyagol engem. Te pedig csak ezért a vacak füzetért jöttél ide. Tudod, mit? *(a párnája alá nyúl)* Nesze, nesztek, itt van.

A földre dobja a kék füzetet, Bob azonnal felkapja, türelmetlenül lapoz benne.

BOB: Na, jól van... Látod, tudsz te okosan is viselkedni. Ezt mindenesetre magammal viszem. *(kifelé indul)* Egy darabig ne telefonálj, ha meg tudod állni. *(kimegy)*

MARILYN: *(utána szól)* Fuck you! Dugd föl a füzetet! Dugjátok föl! *(sírva fakad)*

TIZENHETEDIK JELENET

Közjáték. Melanie a foszforeszkáló nő jelmezében magányosan táncol a Telstar műholdról szóló divatos korabeli slágerre. Tánca semmiféle szabályt nem követ. A dialógok nélküli jelenet során, tánca közben átöltözik. Amíg ruhát cserél, és egy szovjet munkásnő külsejét szeretné magára ölteni, már figyelik őt a színpad széléről. Mire átöltözött, rárontanak, és magukkal viszik a kézzel-lábbal tiltakozó lányt.

TIZENNYOLCADIK JELENET

Majdnem üres színpad. Valami jelzés, hogy Marilyn és a fotós a tengerparton vannak. Marilyn elég lengén van öltözve. A fotós némán kattintgat.

MARILYN: Igen, harminchat éves vagyok, elmúltam harminchat. Szép, kerekded számok. Egy hármas és egy hatos. Egyszer eszembe jutott, milyen lesz, ha megfordul ez a két szám, a hármas és a hatos. Hogy milyen leszek hatvanhárom éves koromban, ezerkilencszáznyolcvankilencben. Vajon élek-e még akkor? Szép amerikai öregasszony leszek, körbevesznek az unokáim... Nem tudom. Ebben nem vagyok biztos.

A fotós irányítja, ő ennek megfelelően pózol. Bár nem kéri, de ledob egy-egy holmit magáról.

MARILYN: Szeretek messzire látni. Én itt a tengerparton, és valahol a látóhatár szélén a

végtelen. Vagy azt mondják, hogy végtelen, de ha ott lennék, akkor onnan is messzire lehetne látni, és arra is azt mondanák, hogy végtelen, de még tovább is volna, még mindig lenne tovább...

Újabb cuccok szállnak el róla, már majdnem meztelen.

MARILYN: Egész életemben vártam. Vártam valamire vagy valakire. Maga nem tudja, milyen az, ha valakinek megvan mindene, mint ami nekem megvan, de senki sem szereti, és ezért boldogtalan. Mindig azt szerettem volna, hogy tiszta szívből szeressen egy férfi. Hogy én is olyannak szerethessem, amilyen. Sohasem sikerült, nem jött össze.

Szinte vagy egészen meztelen.

MARILYN: A fényképezőgép az én szerelmem... szeretőm... mindenem.

Sötét lesz. Majd egy valószínűtlen, hosszan elnyújtott, nem emberi sikoltás hangzik.

TIZENKILENCEDIK JELENET

Nyikita dolgozószobája. A politikusnak épp a körmét vágja a Kreml pedikűröse.

NYIKITA: *(elhúzza a lábát)* Hú, finomabban, ez fáj.

Nyina érkezik egy telexszel a kezében.

NYIKITA: Mi történt? Miért te hozod a bizalmast?

NYINA: Elvégre a feleséged vagyok. Én vagyok a Szovjetunió First Ladyje.

Nyikita közben elküldi a pedikűröst, s a lábát törölgeti.

NYIKITA: Erről nem tudok.

NYINA: Melyikről? Hogy a feleséged lettem, hivatalosan is, vagy...

NYIKITA: Tudod te azt jól. Mi van benne? Biztosan megnézted.

NYINA: Hát egy elég érdekes hír van benne.

NYIKITA: Nem nyugszik az a kis rendező, mióta leállítottuk a filmjét?

NYINA: Nem éppen.

NYIKITA: Kitalálom. Megint a mi Marilynünkről van szó? Jelentgetnek, áskálódnak, utálkoznak.

NYINA: Majdnem.

NYIKITA: Ne csigázz, Nyinocska. Add már ide!

NYINA: Kérlek, ne nyinocskázz engem! Tudod, hogy nem szeretem, ha így becézel.

NYIKITA: Adod vagy felolvasod, ha már elhoztad?

NYINA: Tessék. *(átadja a papírcsíkot)*

NYIKITA: Nem láttad a szemüvegemet?
 NYINA: A fejed tetején csücsül.
 NYIKITA: Csücsül? *(felveszi a szemüveget, olvasni kezd)* Hát ez?
 NYINA: Hát ez.
 NYIKITA: Ugyan már, ez lehetetlen.
 NYINA: Miért lenne lehetetlen?
 NYIKITA: Biztos valamit összekavartak. Valaki nagyon szeretné őt eltávolítani tőlünk.
 NYINA: Nem álhír. Utánakérdeztem.
 NYIKITA: Te? Utánakérdeztél?
 NYINA: Igen.
 NYIKITA: Akkor?...
 NYINA: Akkor...
 NYIKITA: Nem, mégsem hiszem el, ez lehetetlen.
Megszólal a telefon. Mind a ketten nyúlnak utána. Nyina előbb éri el. Felveszi, behallgat, aztán nyújtja a férjének.
 NYIKITA: Igen... Tudok róla... Intézkedni fogunk...
 Erről nem szivároghat ki semmi, megértetted?... A legszigorúbb titoktartást követelem... Aki csak beszél róla, a szokásos intézkedés... A hajóink egyébként már Kuba felé tartanak. Viszik a rakétafejeket. Nincs visszaút. Végeztem. *(leteszi, Nyinára néz)*
 NYINA: Na, mit mondtam? Marilyn Monroe meghalt. Öngyilkos lett, vagy...
 NYIKITA: Akkor ki lehet ez a nőszemély?
 NYINA: Mindent én sem tudhatok.
 NYIKITA: Kémkedni jött. Átdobták. Megvezetett minket. Azonnal el kell kapni.
 NYINA: Mit akarsz vele?
 NYIKITA: Állambiztonsági ügy. *(telefonál)* Jura! Hozzám! Rögtön jöjjön!
 NYINA: Mit fogsz csinálni?
 NYIKITA: Amit kell, szívem.
 NYINA: *(keresztet vet)* Kár érte.
 NYIKITA: Te mondd?
 NYINA: Örülök, hogy vége lesz ennek az ügynek, csak azok a rakétafejek ne vessenek véget mindennek.

Az ajtóban megjelenik a KGB-ügynök, és ugyanakkor megszólal a másik telefon.

NYIKITA: *(int a KGB-snek)* Várjon. Ez a forró drót. *(felveszi)* Halló, Jack!... What's news?... Da, da... *(keverék nyelven beszél, de nem értjük, hogy mit mond, mert a zene egyre jobban fel erősödik. Nyina és a KGB-s kíváncsian és aggodva hallgatnak)*

Ekkor felhangzik magyar szöveggel John Lennon Imagine című dala:

*Képzeld el, hogy nincs mennyország
 Könnyű, ha megpróbálsz
 Alattunk nincs pokol
 Felettünk csak az ég
 Képzeld el az embereket
 Akik a máért élnek...*

*Képzeld el, hogy nincsenek országok
 Nem nehéz
 Nincs miért ölni, vagy meghalni
 És vallás sincs
 Képzeld el az embereket
 Hogy békében élnek...*

*Képzeld el, hogy nincs tulajdon
 Nem tudom, el tudod képzelni?
 Nincs szükség kapzsiságra vagy éhségre
 Képzeld el az embereket
 Hogy megosztják az egész világot*

*Mondhatod, hogy álmodozó vagyok
 De nem én vagyok az egyetlen
 Remélem, egy napon csatlakozol hozzánk
 És a világ egységes lesz
 A világ egységes lesz*

Egy képkavalkáddal ér véget a darab. Hruscsov, Kennedy, Monroe, Johnson, Martin Luther King, Guevara, Dubček, Brezsnyev, Willy Brandt és mások fotóiból összeállított montázs zárja a játékot.